

SPØRGESKEMA TIL DEN INDSTILLEDE KOMMISSÆR**Wopke Hoekstra****Klima, netto nul og ren vækst****1. Almindelig duelighed, europæisk engagement og personlig uafhængighed**

Hvilke aspekter af Deres personlige kvalifikationer og erfaringer mener De har særlig relevans for opgaven som kommissær og arbejdet med at fremme EU's almene interesser, særlig inden for Deres potentielle ansvarsområde? Hvordan vil De bidrage til gennemførelsen af Kommissionens politiske retningslinjer? Hvordan vil De gennemføre kønsmainstreaming og integrere kønsaspektet i alle politikker inden for Deres ansvarsområde? Hvordan vil De gennemføre integration af ungdomsaspektet?

Hvilke garantier for uafhængighed kan De give Parlamentet, og hvordan vil De sikre, at Deres tidligere, nuværende eller fremtidige aktiviteter ikke kan rejse tvivl om udøvelsen af Deres hverv i Kommissionen?

Det har været en ære og et privilegium for mig at udføre mit hverv som EU-klimakommissær i den afgående Kommission under kommissionsformand Ursula von der Leyens ledelse. Jeg er yderst motiveret til at fortsætte med at arbejde for en Europæisk Union, der skaber resultater til gavn for dens borgere og økonomi, for deres fremtid med velstand og sikkerhed og for en Union, der tager sin plads og sit ansvar i verden alvorligt.

I 1970'erne og 1980'erne, hvor jeg voksede op, var den kolde krig en af de historiske begivenheder, der prægede verden, hvor et tæppe og en mur symboliserede den smertefulde opdeling af Europa. Jeg lærte i en ung alder, at fred, velstand og samarbejde er et privilegium, som vi aldrig kan tage for givet, men må arbejde for. Derefter fik jeg i mine år i Rom og senere i Berlin og Fontainebleau mulighed for at bo og arbejde i udlandet, lære fremmede sprog og opdage forskellige måder at leve på, men først og fremmest lærte jeg også de værdier og drømme, vi som europæere har til fælles, at kende. Dem skal vi forsvare. Min stræben efter at tage ansvar og at være i offentlighedens tjeneste var det, der fik mig til at opgive min karriere i den private sektor og gå over til at arbejde inden for den offentlige forvaltning, først i Nederlandene og siden oktober 2023 i Den Europæiske Union.

I løbet af min professionelle karriere har jeg haft lejlighed til at arbejde sammen med mange forskellige partnere i hele Unionen. Som finansminister arbejdede jeg sammen med koalitionen af finansministre i forbindelse med klimaindsatsen og med spørgsmål som kapitalmarkedsunionen, den grønne omstilling af Nederlandenes finanser og lanceringen af Vækstfonden (*GroEIFonds*) for at øge investeringerne i bæredygtig vækst. Derudover indførte Nederlandene i min embedsperiode også lovgivning mod skuffeselskaber og tog fat på problematikken om royaltymbetalinger til ikkesamarbejdsvillige lande og lavbeskatningslande.

I min tid som Nederlandenes udenrigsminister har jeg sammen med mine kolleger taget fat på vor tids store udfordringer såsom krig, sikkerhed, trusler og klimaændringer, som har fået mig til at forstå vigtigheden af samarbejde. Som udenrigsminister har jeg gjort alt, hvad der stod i min magt, for at arbejde for et mere geopolitisk Europa, levere våben til Ukraine og holde Rusland juridisk ansvarlig. Vi – Den Europæiske Union – er bedst i stand til at imødegå disse udfordringer, hvis vi samarbejder, både i Europa og på globalt plan.

I min seneste stilling som kommissær for klima har jeg sammen med kollegiet samarbejdet med Europa-Parlamentet og Rådet om udvikling, vedtagelse og gennemførelse af de politikker, der er nødvendige for at nå målet om klimaneutralitet senest i 2050 og vores klimamål for 2030. Jeg er dybt overbevist om, at vi er nødt til at koble klimaindsatsen sammen med øget konkurrenceevne og en fremgangsrig økonomi, hvor ingen lades i stikken. Det er i denne ånd, at jeg har forsøgt at lette vedtagelsen af klimalogvgivning såsom CO₂-emissionsnormerne for tunge køretøjer og certificeringen af kulstoffjernelse.

Europa kan dog ikke på egen hånd løse de udfordringer, som klimaændringerne bringer. Derfor har jeg fremskyndet Kommissionens globale indsats mod klimaændringer for at opfylde vores forpligtelser i Parisaftalen. Sammen med kommissionsformand Ursula von der Leyen har jeg arbejdet sammen med vores partnere rundt om

i verden om at afslutte COP28-forhandlingerne med et globalt tilsagn om at fordoble energieffektivitetsforbedringerne, tredoble kapaciteten for vedvarende energi og gennemføre omstillingen væk fra fossile brændstoffer inden for rammerne af den globale statusopgørelse.

Jeg håber at kunne sige, at jeg har levet op til de forpligtelser, som jeg påtog mig for 12 måneder siden, da jeg svarede på Parlamentets spørgsmål som indstillet kommissær, og jeg garanterer, at jeg også denne gang vil leve op til mine forpligtelser, hvis Parlamentet gentager sin tillid. Hvis jeg godkendes som kommissær med ansvar for klima, nettonul og ren vækst, vil jeg gøre mit yderste for, at vi holder kursen mod klimaneutralitet, samtidig med at der skabes økonomisk vækst.

I den forbindelse er det vigtigt at skabe gunstige betingelser for, at vores virksomheder kan gå i gang med omstillingen. Instrumenter såsom kulstofgrænsetilpasningsmekanismen (CBAM) vil støtte opfyldelsen af EU's mere ambitiøse klimamålsætninger og sikre, at klimaindsatsen ikke undermineres af udflytning af produktionen til lande med mindre ambitiøse klimapolitikker. Jeg vil bidrage til udviklingen af den næste fase i denne omstilling, herunder ved at foreslå at indarbejde et nettoemissionsreduktionsmål på 90 % for 2040 i vores europæiske klimalov. Ved at sikre konkurrenceevnen og en retfærdig omstilling vil vi være i stand til at nå 2040-målet. Jeg ønsker også at fremme en europæisk klimatilpasningsplan i overensstemmelse med den tiltrædende formands politiske retningslinjer og som opfølgning på vores arbejde med modstandsdygtighed over for klimaændringer, -beredskab og -risikostyring. Vores bestræbelser på at afbøde klimaændringerne, samtidig med at vi tilpasser og forbereder os på dem, giver os muligheder for at blive frontløbere på det økonomiske område. Derfor vil jeg sammen med den ledende næstformand med ansvar for velstand og industristrategi og i samarbejde med andre berørte kommissærer udarbejde aftalen om ren industri (Clean Industrial Deal) med fokus på udfasning af fossile brændstoffer, ren teknologi og tiltag til at fremme investeringer.

Jeg er fast overbevist om, at beskatningsområdet spiller en afgørende rolle med hensyn til at fremme konkurrenceevne, velstand og retfærdighed og for gennemførelsen af den dobbelte omstilling. Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg gøre en indsats for at finde måder, hvorpå vores skattesystemer kan støtte disse mål. Jeg vil navnlig arbejde hen imod energibeskatning og skatteforanstaltninger, der tilskynder til udbredelsen af rene teknologier, og undersøge, hvordan momssystemerne kan gøres grønnere. En forudsætning for retfærdig beskatning er også bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse. Derfor vil jeg arbejde for at opretholde det meget høje ambitionsniveau i Europa. For at supplere vores indsats i Unionen vil jeg samarbejde med medlemsstaterne om gennemførelsen af den globale aftale om en international skattereform.

Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg være beæret og stolt over at indgå i et kollegium under ledelse af en kommissionsformand, som skrev historie ved i 2019 at blive den første kvindelige formand nogensinde. Jeg har i hele mit arbejdsliv støttet ligestilling mellem kønnene, herunder ved at sikre en jævn kønsfordeling i mine egne teams. Men diversitet går langt videre end blot ligestilling mellem kønnene. Et mangfoldigt team leverer de bedste resultater, og jeg vil derfor fremme mangfoldighed, hvor jeg kan. Som far er jeg meget bevidst om, at en del af mit ansvar som forælder, men også i den offentlige tjeneste, er at kunne overdrage de kommende generationer et kontinent og en planet, hvor de kan trives og finde deres lykke. Derfor skal deres stemme høres. For at sikre, at de unges perspektiver tages i betragtning, har jeg i min nuværende funktion regelmæssigt været i dialog med unge mennesker i spørgsmål om klimapolitik, det være sig klimapagtambassadører, unge landbrugere eller unge privatpersoner, der støtter en bestemt sag. Jeg er fast besluttet på at fortsætte denne inddragelse af unge mennesker gennem ungdomsdialoger som jeg ser frem til at indlede i de første 100 dage i embedet.

Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg handle i fuld overensstemmelse med traktaternes ordlyd og ånd og adfærdskodeksen for kommissærer. Jeg vil ikke modtage instrukser fra nogen regering eller anden enhed, og jeg vil altid handle i europæisk interesse. Hvis der opstår en situation, der kan føre til en interessekonflikt, eller hvor der kan sættes spørgsmålstejn ved min upartiskhed, vil jeg straks underrette formanden herom. Min interesseerklæring er offentlig og fuldstændig, og jeg forpligter mig til at sikre, at den ajourføres, hvis mine personlige forhold ændrer sig.

2. Forvaltning af ansvarsområde og samarbejde med Europa-Parlamentet

Kan De forpligte Dem til at informere Parlamentet behørigt om Deres og Deres tjenestegrenes handlinger? I hvilken henseende mener De, at De er ansvarlig over for Parlamentet?

Hvilke specifikke tilsagn er De parat til at give med hensyn til Deres engagement i og tilstedeværelse i Parlamentet, både i udvalgene og på plenarmøderne, gennemsigtighed, samarbejde og effektiv opfølgning på Parlamentets holdninger og anmodninger om lovgivningsmæssige initiativer? Er De for så vidt angår planlagte initiativer og igangværende procedurer rede til rettidigt at levere oplysninger og dokumenter til Parlamentet på lige fod med Rådet?

Efter at have arbejdet tæt sammen med Europa-Parlamentet i min nuværende funktion som klimakommissær har jeg opnået førstehåndserfaring med Parlamentets lederskab, ekspertise og engagement i vores klimadagsorden frem mod 2050. Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg på ny forpligte mig til at samarbejde med Parlamentet og fuldt ud respektere dets institutionelle rolle og rettigheder inden for klima, nettonul, ren vækst og beskatning. Jeg vil også sikre, at de tjenestegrene, jeg har ansvaret for, udviser den samme samarbejdsånd og respekt for Parlamentets rolle på de respektive politikområder.

Under formandens ledelse vil jeg arbejde tæt sammen med alle medlemmer af kollegiet. For at sikre fuld overensstemmelse og sammenhæng i vores arbejde vil det være afgørende for mig at arbejde tæt sammen med den ledende næstformand med ansvar for en ren, retfærdig og konkurrencedygtig omstilling og den ledende næstformand med ansvar for velstand og industristrategi, og det samme gælder arbejdet sammen med andre kommissærer, herunder aspekter vedrørende finansielle tjenesteydelser, miljø og vandretilselskab, landbrug, energi, transport, handel samt forenkling.

Jeg har altid været meget overbevist om, at det at arbejde hen imod fælles mål og sikre vellykkede resultater kræver regelmæssig dialog, samarbejde, gensidig tillid og gennemsigtighed i videst muligt omfang. Jeg forpligter mig til at samarbejde fuldt ud og i god tro med Europa-Parlamentet i overensstemmelse med rammeaftalen. Det gælder Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (ENVI), Økonomi- og Valutaudvalget (ECON-udvalget) og dets Underudvalg om Skatteanliggender (FISC), Udvalget om Industri, Forskning og Energi (ITRE) og alle andre udvalg, der har interesse i klima, nettonul, ren vækst og beskatning og et behov for dialog.

Ud fra mine egne erfaringer med mange forskellige direkte interaktioner med Parlamentet betragter jeg sådanne kontakter som ikke blot en institutionel forpligtelse, men som en hjørnesteen i vores forbindelser og selve grundlaget for en vellykket politikudformning og -gennemførelse. Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg fortsætte med at deltage i parlamentsdebatter og samarbejde med Parlamentet og dets medlemmer i de forskellige sammensætninger inden for mit ansvarsområde. Jeg forpligter mig til at udøve Kommissionens rolle inden for rammerne af lovgivningsprocessen, herunder i trilognemøder mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i fuld overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og rammeaftalen mellem vores to institutioner. Jeg vil være en uvildig mægler og behandle Parlamentet og Rådet ligeværdigt og fremlægge oplysninger og dokumenter i overensstemmelse hermed under overholdelse af deres institutionelle rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-traktaterne.

I overensstemmelse med rammeaftalen er jeg også fast besluttet på at gøre mit yderste for at sikre, at Europa-Parlamentets beslutninger henhørende under min portefølje besvares inden for tre måneder. Den tiltrædende formand forpligter sig i sine politiske retningslinjer til yderligere at styrke Kommissionens samarbejde, hvad angår Parlamentets beslutninger i henhold til artikel 225, ved at deltage i strukturerede dialoger med parlamentsudvalgene om disse beslutninger. Jeg forpligter mig til at sikre denne dialog på de områder, som jeg har ansvaret for. Som jeg har vist gennem mine mange formelle og uformelle kontakter med Parlamentet hidtil, vil jeg fortsat tage imod indbydelser, skrivelser og spørgsmål fra parlamentsmedlemmerne og behandle dem efter bedste evne og så hurtigt som muligt. Det var vigtigt for mig personligt og for resultatet af vores arbejde, at jeg samarbejdede proaktivt med Europa-Parlamentet på tværs af det politiske spektrum forud for og under COP28-forhandlingerne og om alle andre anliggender inden for mit ansvarsområde, og det vil jeg fortsat gøre. Jeg vil overvåge håndhævelsen og gennemførelsen af politikkerne inden for mine ansvarsområder og formidle resultaterne heraf til de relevante parlamentsudvalg, der arbejder med disse områder.

Gennem mine erfaringer som valgt medlem af det nederlandske senat fra 2011 til 2017 og senere som finansminister, udenrigsminister og vicepremierminister og nu som medlem af Kommissionen er jeg meget opmærksom på og bevidst om betydningen af gode arbejdsrelationer og regelmæssige kontakter. Det har derfor altid været centralt for mig at samarbejde proaktivt med medlemmerne af Parlamentet, opbygge tillid og arbejde sammen om at skabe bred støtte. Som jeg tidligere har erfaret, har dette bidraget til at skabe løsninger inden for rammerne af de regelmæssige lovgivningsprocesser, men også gjort det muligt at opbygge den nødvendige tillid og respekt, der er endnu mere påkrævet i krisetider eller med hensyn til større politiske beslutninger, såsom håndteringen af covid-19-pandemien, støtten til Ukraine og konsekvenserne af Ruslands angrebskrig.

Hvis jeg godkendes som kommissær, er jeg forberedt på, at vi til tider også vil stå over for udfordringer, hvor det er svært at finde løsninger og nå til enighed. Det er imidlertid i disse øjeblikke i det politiske liv, at en åben, tillidsfuld og respektfuld udveksling kan bidrage til at finde det fælles grundlag. Min dør har stået og vil altid stå åben, og det glæder mig, at mange af jer allerede har oplevet, at jeg efterlever dette tilsagn, som jeg gav Dem for et år siden.

Under mottoet om at arbejde sammen for Europa og arbejde tættere på de europæiske borgere har den tiltrædende formand sammen med sit nye kollegium indledt en Kommission, der er mere fysisk til stede, oftere og i flere regioner. Jeg støtter fuldt ud denne dagsorden. Som den eneste institution, der vælges direkte af borgerne i alle 27 medlemsstater, repræsenterer Europa-Parlamentet denne unikke stemme. Jeg forpligter mig til regelmæssigt at besøge medlemsstaterne og vil, når end det er muligt, tage ud i lokalsamfundene – byer, landsbyer, landdistrikter og fjerntliggende områder – for at mødes med borgerne, og derefter drøfte deres behov og mål sammen med Dem. Denne form for udveksling var meget berigende og fremadskuende for mig i mine tidligere stillinger i den offentlige forvaltning og er det også i øjeblikket for mig som medlem af Europa-Kommissionen.

Dialog, respekt og en ånd af loyalt samarbejde er afgørende for, at jeg kan tjene offentlighedens interesser. Jeg forpligter mig til at gøre det i mit samarbejde med Dem om klima, nettonul, ren vækst, beskatning og andre spørgsmål.

Spørgsmål fra Økonomi- og Valutaudvalget

Selskabsbeskatning og bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse

3. Hvordan planlægger De at støtte konkurrenceevnen i EU gennem skattepolitikker, at mindske omkostningerne til efterlevelse af skattereglerne og skattebyrden, navnlig for mindre virksomheder, samtidig med at bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse fortsættes? Hvilken strategi har De for at overvinde kravet om enstemmighed i Rådet i forbindelse med vedtagelsen af fælles EU-initiativer vedrørende selskabsbeskatning, såsom DEBRA, HOT og BEFIT, og forslag til bekæmpelse af skatteundgåelse såsom håndtering af korrupte skuffeselskaber i EU? Vil De fremsætte et forslag for at sikre, at de digitale aktiver og valutaer ikke bliver et middel til skatteunddragelse eller skatteundgåelse?

Hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg arbejde hen imod EU-skatteinitiativer, der spiller en afgørende rolle med hensyn til at støtte Europas konkurrenceevne, velstand og sociale retfærdighed, samtidig med at jeg fortsætter bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse.

Europas bæredygtige velstand og konkurrenceevne står i spidsen for Europa-Kommissionens politiske dagsorden for de kommende år. Med henblik herpå skal det blive lettere og hurtigere at drive virksomhed i Europa, især for SMV'er. Dette er grunden til, at hver kommissær vil få til opgave at reducere de administrative byrder og øge forenklingen. Jeg vil sætte skub i denne dagsorden ved at prioritere det arbejde, der skal til for at forenkle og konsolidere EU's eksisterende selskabsskatteregler. Et velfungerende indre marked er afgørende for vores konkurrenceevne, og det er afgørende at holde trit med udviklingen på konkurrerende globale markeder. Derfor vil det være vigtigt at tage fat, hvor det er nødvendigt, på den fragmenterede selskabsskatte Lovgivning i EU. Jeg vil fortsætte arbejdet med reformen af selskabsbeskatningen i overensstemmelse med min opgavebeskrivelse, hvor mit mål er at forenkle de lovgivningsmæssige rammer og fjerne hindringer, der begrænser vores virksomheders evne til at opskalere og få mest muligt ud af det indre marked.

Jeg vil begynde med en stresstest af den gældende EU-ret på skatteområdet for at kortlægge og afhjælpe uoverensstemmelser såsom overlapninger, modsigelser eller forældede regler, f.eks. ved at foretage evalueringer af den eksisterende lovgivning, med henblik på at teste virkningsfuldheden, effektiviteten, relevansen, sammenhængen og merværdien af de nuværende direktiver om direkte beskatning. Indtil videre har Kommissionen iværksat evalueringer af to direktiver vedrørende direkte beskatning, navnlig direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse (ATAD) og direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC). Dette vil indgå i en bredere dagsorden om at rydde op i EU-retten om direkte beskatning, hvor det er nødvendigt, samt forenkle reglerne og mindske byrden i overensstemmelse med formandens tilsagn om at reducere rapporteringsforpligtelserne med mindst 25 % og navnlig med 35 % for EU's SMV'er. Denne gennemgang af direktiverne vil gøre det muligt at kortlægge potentielle overlapninger, mangler og områder, hvor klarere formuleringer eller styrkede bestemmelser kan gavne lovgivningen.

Et mere velfungerende indre marked handler også om at skabe en ramme for et skattelandskab, der er modstandsdygtigt over for skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse. Eftersom teknologien og omstændighederne hele tiden udvikler sig og skaber nye muligheder for undgåelse og unddragelse, vil jeg fortsat følge op på gennemførelsen og håndhævelsen af EU's lovgivning om direkte beskatning. Den globale aftale om en international skattereform er en historisk milepæl, hvorved der indføres en global reel minimumssats for beskatning af store koncerner. Ud over indsamlingen af skatteoplysninger er det vigtigt at fjerne eller mindske skattegab. I den forbindelse kan EU støtte skatteforvaltningerne ved at udveksle bedste praksis og udvikle stringente metoder til beregning af skattegab.

Den særlige lovgivningsprocedure, der kræver enstemmighed mellem medlemsstaterne, er et udfordrende træk ved udformningsprocessen for EU's skattepolitik. Den er fortsat relevant for medlemsstaterne med hensyn til at bevare suveræniteten over forhold, der direkte påvirker deres økonomier og statskasser. Dette ligger til grund for medlemsstaternes modvilje mod tanken om at ændre Rådets beslutningsproces på skatteområdet til afstemning med kvalificeret flertal. Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg gøre mit yderste for fortsat at opnå resultater med hensyn til forslag om selskabsbeskatning gennem passende interaktion med alle medlemsstater.

Det er værd at bemærke, at medlemsstaterne under den afgående Kommissions mandat enstemmigt nåede til enighed om flere centrale forslag om direkte beskatning, herunder direktiverne om administrativt samarbejde, DAC7 (digitale platforme) og DAC8 (transaktioner af kryptoaktiver), direktivet om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen (søjle 2) og senest direktivet om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat (FASTER).

Forslaget om at tage hånd om skævvridningen mellem gæld og egenkapital (DEBRA) er ikke blevet drøftet aktivt i Rådet siden 2022. Jeg vil undersøge medlemsstaternes villighed til at genoverveje dette initiativ i lyset af den nye Kommissions primære dagsorden for konkurrenceevne og ambitionen om at udvikle en opsparings- og investeringsunion. Desuden vil jeg arbejde på at finde innovative løsninger til en sammenhængende skatteramme for EU's finanssektor med det formål at støtte yderligere integration af finanssektoren, lette aktiviteter på tværs af grænserne og fremme digitalisering og innovation. Kommissionen har allerede iværksat en undersøgelse for at se nærmere på, hvordan finanssektoren kan beskattes.

Forslaget om Business in Europe: Framework for Income Taxation (BEFIT) er et langsigtet projekt. Udviklingen af en fælles ramme for selskabsbeskatning i EU har været et centralt mål i mange år og vil fortsat være en prioritet. I de kommende år kan vi være nødt til at se på dette forslag i lyset af vores erfaringer med søjle 2, som allerede er begyndt at ændre det internationale skattelandskab.

Jeg er bekendt med vanskelighederne med at klassificere, værdiansætte og administrere kryptoaktiver. Dette kan skabe udfordringer for skattemyndighederne, der forsøger at beskatte dem retfærdigt og effektivt. Kommissionens tjenestegrene har samarbejdet med medlemsstaterne om at lette og fremme udvekslingen af erfaringer og god praksis på dette område. Sammen med forordningen om markeder for kryptoaktiver (MiCA), som skal regulere udstedere af kryptoaktiver og leverandører af kryptorelaterede tjenester, vil direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC8) øge gennemsigtigheden på skatteområdet i forbindelse med transaktioner af kryptoaktiver og mindske risikoen for skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse. Vi er rede til at se nærmere på disse spørgsmål, hvor det er nødvendigt.

Aftale om søjle I og søjle II i OECD/G20's inklusive ramme vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud

4. OECD's søjle II-aftale om den effektive minimumsskattesats på 15 % omfatter undtagelser, der kan give mulighed for aggressiv skatteplanlægning. Hvad vil De gøre for at håndtere virksomheders flytning af overskud og skadelig skattekonkurrence inden for EU og over for tredjelande i betragtning af undtagelserne i den globale skatteaftale? Agter Europa-Kommissionen at fremsætte et forslag, hvis tilstrækkeligt mange lande ikke ratificerer den multilaterale konvention (MLC) for søjle I-aftalen?

Bekæmpelsen af aggressiv skatteplanlægning i store koncerner er et centralt mål for søjle 2-aftalen og tydeligt afspejlet i OECD's modelregler og EU's søjle 2-direktiv ("P2D"). Disse regler er en del af en større reform, der har til formål at sætte en nedre grænse for konkurrencen om selskabsskattesatser ved at indføre en minimumsskattesats på globalt plan.

Ifølge de nylige data fra OECD ([The Global Minimum Tax and the taxation of MNE profit | OECD](#)), vil søjle 2

medføre årlige anslåede indtægter på mellem 155 mia. og 192 mia. USD (baseret på data for perioden 2017-2020). Omkring to tredjedele af disse indtægter forventes at komme direkte fra minimumsskatten, men omkring en tredjedel af indtægterne forventes at opstå indirekte gennem en reduktion i flytning af overskud.

For fem år siden havde man ikke troet, at det var muligt at indgå en global aftale om at sikre en effektiv minimumsbeskatning af multinationale selskaber. Undtagelserne var et integreret element i den aftalte kompromispakke. Formålet med substansundtagelsen er at tage højde for situationer, hvor risikoen for aggressiv praksis er begrænset som følge af stor substans. Aftalen indeholder allerede en gradvis reduktionsmekanisme og er blevet forhandlet nøje.

Det er nu afgørende at tilskynde så mange jurisdiktioner som muligt til at gennemføre søjle 2-rammen. Kommissionen har engageret sig i at fremme søjle 2 i forskellige fora (OECD, FN osv.). Det forventes, at ca. 90 % af de omfattede multinationale virksomheder vil blive pålagt den nye minimumsskat senest i 2025 på grundlag af de jurisdiktioner, der er blevet gennemført, eller hvis gennemførelse er blevet bebudet. Dette er dog ikke tilstrækkeligt til at bevare systemets integritet. Den vigtigste betingelse er i stedet at sikre, at den såkaldte "bagstopperregel" (reglen om underbeskattede overskud — UTPR) i 2025 og fremefter omfatter skatteydere i ikkegennemførende jurisdiktioner, og at det resulterer i, at de lavtbeskattede beskattes. Dette er det afgørende element i søjle 2-rammen, som kan sikre, at reglerne ikke fungerer til skade for de gennemførende jurisdiktioner.

I lyset heraf vil jeg fortsat tilskynde alle de jurisdiktioner, der har tilsluttet sig, til at gennemføre reglerne eller til hurtigt at samarbejde om effektiv udveksling af oplysninger for at gøre det muligt for dem, der deltager, at anvende søjle 2. En ensartet og koordineret anvendelse af reglerne vil være afgørende. Alle de seneste bestræbelser i OECD og den inklusive ramme går i denne retning. Hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg samarbejde med alle de vigtigste aktører, navnlig USA. Endelig vil medlemsstaterne, hvis reglerne omgås, f.eks. gennem unøjagtig eller endog svigagtig indberetning, skulle benytte deres vurderings- og håndhævelsesbeføjelser til at sikre, at søjle 2 kan fungere gnidningsløst.

Jeg vil også gerne understrege, at Kommissionen ud over søjle 2 fortsætter sin bredere indsats for at bekæmpe aggressiv skatteplanlægning, f.eks. gennem UNSHELL-forslaget, som har været under behandling i Rådet siden 2021.

Med hensyn til søjle 1 anerkender jeg det presserende behov for en retfærdig og effektiv beskatning af den digitale økonomi. De nuværende internationale skatteregler blev udformet til virksomheder med en fysisk tilstedeværelse og tager ikke i tilstrækkelig grad højde for den værdi, der skabes af digitale forretningsmodeller. Kommissionen har været en stærk tilhænger af OECD's arbejde, hvis mandat er fastlagt af G20's inklusive ramme, da en multilateral løsning er bedre end en udbredelse af forskellige nationale løsninger. Omkring 140 jurisdiktioner har i første omgang tilsluttet sig dette mål, og jeg støtter det personligt.

OECD's multilaterale konvention er klar, og drøftelserne er bragt til ende. Vi er nu nødt til at nå til enighed om beløb B (en forenkling af visse regler for fastsættelse af interne afregningspriser) for at sætte hele pakken i gang. Det er en udfordrende opgave, hvilket illustreres af de gentagne udsættelser af aftalen. Men i lyset af, hvad der allerede er opnået, mener jeg ikke, at det er en umulig opgave.

Jeg vil fortsat være fuldt engageret i en multilateral tilgang til digital beskatning. Det vil være i det globale samfunds interesse at sikre en hurtig og koordineret løsning i henhold til søjle 1. Kommissionens tjenestegrene med ansvar for beskatning spiller en aktiv rolle i drøftelserne om den kommende FN-rammekonvention om internationalt skattesamarbejde, som højst sandsynligt vil have et bredt anvendelsesområde.

Endelig bør vi ikke glemme det vigtige arbejde, der udføres i Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning), i forbindelse med EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, da dette afspejler Kommissionens ambition om at fremme internationale standarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet globalt. Takket være dette arbejde er 160 skadelige skatteordninger i mere end 60 lande blevet ændret eller ophævet. Kommissionen går i spidsen med at foreslå ændringer af EU's kriterier for opførelse på listen, som fortsat skal udvikles for at imødegå nye udfordringer. Jeg anerkender behovet for at fortsætte bekæmpelsen af skattemisbrug og er rede til at arbejde for en større global koordinering på dette område.

Miljøbeskatning

5. Hvordan vil De med hensyn til Deres porteføljer inden for klima og beskatning udnytte beskatningen til at fremme klimamålene, og hvilke initiativer vil De iværksætte for at vurdere energibeskatningspolitikkerne? Vil De

fremstætte et nyt forslag til energibeskatningsdirektiv (EBD), der tager hensyn til anbefalingerne i Draghis rapport? Hvordan planlægger De at forene emissionsreduktionsmålet på 90 % senest i 2040 inden for rammerne af de igangværende forhandlinger i Rådet om revisionen af EBD? Vil De i løbet af dette mandat foreslå foranstaltninger til at beskatte luftfart og søfart mere effektivt?

Jeg er stærkt overbevist om, at beskatning er et vigtigt prisfastsættelsesinstrument, der kan drive indsatsen for at nå klimamålene. Det har potentiale til at fungere som katalysator for omstilling og tilskynde enkeltpersoner og virksomheder til at træffe mere bæredygtige valg. EU's miljøafgifter er dog i øjeblikket ikke harmoniserede, hvilket fører til en uensartet miljø- og CO₂-beskatning i forskellige medlemsstater. Denne manglende sammenhæng skaber forvirring og underminerer effektiviteten af vores klimapolitikker. Hvis jeg bliver godkendt som kommissær med ansvar for beskatning og klima, vil jeg være godt rustet til at få mest muligt ud af de tilgængelige værktøjer og sikre overensstemmelse mellem skattepolitikken og klimamålene. For at tage fat på dette emne vil jeg indlede drøftelser med medlemsstaterne om en mere afbalanceret og sammenhængende tilgang til miljøbeskatning. Ved at arbejde sammen kan vi skabe mere lige vilkår og sikre, at alle medlemsstater er i overensstemmelse med vores fælles klima- og miljøpolitikker. Der er f.eks. plads til at udbygge anvendelsen af miljøafgifter for at sikre anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler.

Beskatning af energiprodukter og elektricitet i EU omfatter afgifter, der ligger uden for energibeskatningsdirektivets (EBD's) anvendelsesområde. Det påpeges i Draghi-rapporten, at energibeskatning indgår i et bredere system af afgifter, skatter og netomkostninger. Jeg er godt klar over energiprisernes indvirkning på konkurrenceevnen hos EU's industri og er bekymret over deres indvirkning på virksomheder og husholdninger. Jeg vil sammen med kommissæren med ansvar for energi og boliger overveje anbefalingerne i Draghi-rapporten, herunder løsninger baseret på samarbejde mellem medlemsstaterne for at styrke det indre marked og sikre, at skatter, afgifter og gebyrer ikke får en negativ indvirkning på energipriserne og på konkurrenceevnen hos EU's industri, idet vi støtter målsætningerne for omstillingen til ren energi.

Den foreslåede revision af energibeskatningsdirektivet, som er den sidste del af Fit for 55-pakken, der endnu ikke er vedtaget, og som i øjeblikket forhandles i Rådet og Europa-Parlamentet, har til formål at modernisere denne ramme ved at tilpasse den til EU's klima- og energimål. Et centralt aspekt er indførelsen af et rangordningssystem, hvor mere forurenende produkter beskattes hårdere, hvilket dermed tilskynder til anvendelsen af renere energi, samt indførelsen af nye produkter såsom ammoniak og brint. For yderligere at fremme udbredelsen af elektricitet vil medlemsstaterne kunne reducere beskatningen af elektricitet, der leveres til elektriske køretøjer, fly eller fartøjer (forsyning fra land), til nul. Revisionen vil også ajourføre strukturen for skattesatserne, begrænse mulighederne for nationale afgiftsfritagelser og -undtagelser, der tillader reduktioner ud over minimumssatserne, og sikre større harmonisering i hele EU, samtidig med at medlemsstaternes mulighed for at generere indtægter bevares. Revisionen af energibeskatningsdirektivet vil hjælpe EU med at nå sine emissionsreduktionsmål ved at fremme anvendelsen af mere bæredygtige eller vedvarende brændstoffer og samtidig støtte konkurrencedygtig, socialt retfærdig og bæredygtig vækst i EU. Energikrisen understregede EU's afhængighed af fossile brændstoffer fra tredjelande. Det reviderede energibeskatningsdirektiv vil spille en central rolle med hensyn til at støtte overgangen fra disse importerede energikilder til energi, der kan produceres i EU, såsom vedvarende energi, der gør EU mindre sårbar over for internationale markedschok i forbindelse med forsyninger fra tredjelande og mindre afhængig af eksterne energikilder.

Kommissionen vil fortsat samarbejde med Rådet om at gøre fremskridt hen imod et kompromis, samtidig med at den sigter mod at sikre et højt ambitionsniveau. Vedtagelsen af det reviderede energibeskatningsdirektiv kan bidrage til at nå målet om en nettoemissionsreduktion på 90 % senest i 2040.

Med hensyn til beskatning i luftfarts- og søfartssektoren vil jeg ikke lægge skjul på den betydning, jeg tillægger indsatsen i disse sektorer. For at bevare den europæiske økonomis konkurrenceevne generelt er vi nødt til at inddrage alle sektorer i bestræbelserne på at nå vores globale emissionsreduktionsmål. Ellers vil byrden være for stor for dem, der ikke fritages. Forslaget til revision af energibeskatningsdirektivet har til formål at fjerne den obligatoriske undtagelse, der gælder for flybrændstof og skibsbrændstof. Denne ændring bør gøre det muligt at differentiere afgiftssatserne pr. brændstof efter deres miljøpræstationer. Det vil fordelagtiggøre bæredygtige flybrændstoffer og bæredygtige og avancerede brændstoffer til skibe frem for fossile brændstoffer og bidrage til at fremme investeringer i produktion og forsyning af bæredygtige transportbrændstoffer i Europa. Dette har vist sig at være et politisk følsomt emne for nogle medlemsstater. Der er afgørende behov for en indsats på internationalt plan. For luftfartssektorens vedkommende støtter Kommissionen kraftigt initiativer såsom taskforcen vedrørende globale solidaritetsafgifter og CO₂-kompensationsordningen for international luftfart i Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO's) regi. Vi forventer, at ICAO indfører et system, der omfatter flyvninger uden for EØS, og som sikrer effektive emissionsreduktioner. I den forbindelse skal der lægges

særlig vægt på den kommende ICAO-forsamling i 2025. I modsat fald bør Kommissionen foreslå en udvidelse af ETS, så det omfatter afgående flyvninger, som det allerede er fastsat i EU-lovgivningen for at sikre, at alle økonomiske sektorer bidrager til klimaneutralitet i 2050. Kommissionen støtter også vedtagelsen af en ambitiøs mekanisme for fastsættelse af drivhusgaspriser for den maritime sektor i Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) regi. Samtidig fastsætter EU's emissionshandelssystem (ETS) allerede prisen for CO₂-emissioner fra luftfart og søtransport, samtidig med at risikoen for omgåelse imødegås.

Inden for passagertransport er der i øjeblikket en udbredt anvendelse af momssatser på nul, navnlig for international luft- og søtransport, uanset deres indvirkning på miljøet. Selv om der er behov for at forene bæredygtig transport med konnektivitet og prisoverkommelighed, er beskatningen af luftfartssektoren en del af en bredere overvejelse, som Kommissionen har indledt med hensyn til momssystemets fremtid. Disse drøftelser omfatter også momssærordninger, herunder dem, der gælder for rejsebureauer og personbefordringsvirksomheder, som fremhævet i Enrico Lettas rapport om det indre marked.

For at supplere indsatsen for at dekarbonisere industrien er der også mulighed for at udnytte skattepolitiske værktøjer bedre til at forhindre miljøförringelse og tab af biodiversitet. Den relative mangel på fremskridt i forbindelse med miljøafgifter betyder, at forbrugerne i øjeblikket køber for mange forurenende produkter og undlader at skifte til renere alternativer såsom genanvendte produkter, hvor det ville være økonomisk effektivt og socialt ønskeligt. På samme måde kan det slå fejl for rene virksomheder med at tiltrække finansiering, mens forurenende virksomheder drager fordel af ineffektivt lave kapitalomkostninger. Kommissionens tjenestegrene arbejder på at kortlægge de politiske mangler. Det er derfor for tidligt at forpligte sig til specifikke politiske instrumenter — det være sig bløde reguleringstiltag såsom henstillinger eller mere ambitiøse foranstaltninger, f.eks. indførelse af mindstesatser i EU for andre miljøafgifter end energiafgifter — men jeg kan forpligte mig til en mere beslutsomt indsats for markedsbaserede foranstaltninger til en mere omfattende håndtering af miljøspørgsmål.

Som konklusion vil beskatning spille en afgørende rolle med hensyn til at nå EU's klimamål. Jeg vil arbejde tæt sammen med Dem, Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaterne om at opnå en balance, der afspejler både vores miljøambitioner og vores borgeres økonomiske behov, samtidig med at jeg vil sikre vores industris konkurrenceevne.

Spørgsmål fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

6. Hvad vil De som led i EU's klimadiplomati gøre for at sikre en kollektiv indsats fra alle parter, navnlig store økonomier og vækstøkonomier, for at optrappe indsatsen for at nå Parisaftalens langsigtede mål? Hvad er Deres prioriteter for COP29? Hvilke konkrete foranstaltninger vil De foreslå for at følge op på aftalen fra COP28 om omstilling væk fra fossile brændstoffer i energisektoren? Ifølge Deres opgavebeskrivelse vil De udvikle en EU-ramme for udfasning af subsidier til fossile brændstoffer. Hvordan agter De at gennemføre denne ramme for at opfylde kravet i det 8. miljøhandlingsprogram og samtidig sikre energisikkerhed og mindske afhængigheden?

Hovedformålet med EU's klimadiplomati er at stimulere ambitioner og investeringer. Vi ønsker at tilskynde vores partnerlande til at definere og nå ambitiøse klimamål, der er i overensstemmelse med målene i Parisaftalen. EU's egen vellykkede emissionsreduktionsindsats betyder, at vi i dag kun tegner os for 6 % af de globale emissioner. Det er afgørende at tage fat på de resterende 94 % for at beskytte vores klima og planet. Den kommende ajourføring af landenes nationalt bestemte bidrag vil være afgørende for gennemførelsen af UAE's konsensus på COP28 og den globale statusopgørelse, der blev opnået enighed om i Dubai. Med henblik på COP30 i Brasilien og fremtiden vil jeg med hjælp fra andre medlemmer af kollegiet bidrage til at fastlægge vores globale klima- og energivision.

Helt konkret agter jeg at fremme CO₂-prissætning som et væsentligt element i en bredere politiksammensætning for at nå målene i Parisaftalen. Det vil kunne skabe markedsvilkår, der forbedrer forretningsgrundlaget for dekarbonisering og fremskynder omstillingen, samtidig med at der skabes indtægter, der kan geninvesteres i dekarbonisering og omstillingen. Global CO₂-prissætning vil også bidrage til at skabe lige vilkår for virksomhederne. EU's emissionshandelssystem tjener som model for mange kommende CO₂-prissætningsystemer. Siden lanceringen i 2005 har det bidraget til at reducere drivhusgasemissionerne med over 47 % i de omfattede sektorer. Vi ønsker at dele vores erfaringer og viden for at tilskynde flere lande til at gennemføre effektive CO₂-prissætningspolitikker. Jeg ønsker derfor at styrke vores engagement for at støtte vores partnere i at etablere robuste CO₂-prissætningsordninger og -markeder som led i en bredere sammensætning af klima- og energipolitikker, der bygger på det eksisterende samarbejde. Den nyligt oprettede **taskforce om international CO₂-prissætning og CO₂-markedsdiplomati**, som jeg har indledt, har potentialet til at være banebrydende for de 94 % af de ovennævnte emissioner. Ligesom for EU kan prissætning af kulstof udgøre den

mest virkningsfulde foranstaltning, de kan træffe. Interessen findes, da et stigende antal lande, hvoraf de fleste er G20-lande, er ved at gennemføre eller undersøge CO₂-prissætningspolitikker, også som reaktion på kulstofgrænsetilpasningsmekanismen. Indtil videre er der allerede indført 75 CO₂-prissætningsinstrumenter, der dækker 24 % af de globale emissioner. Disse politikker omsættes imidlertid ofte til lave ambitioner, lave priser og begrænset dækning, hvor en række store udledere stadig halter bagefter.

EU's egen vellykkede klimaindsats skal statuere et eksempel og udgøre forudsætningen for enhver meningsfuld samtale med andre store og nye udledere. **EU's internationale troværdighed afhænger af vores indsats på hjemmefronten**, herunder Fit for 55-foranstaltningerne, samt den vision, vi fremsatte med de anbefalede mål for 2040. Hvis vi kan vise, at disse foranstaltninger virker, vil det fremme en intern politisk konsensus i andre lande. Større økonomier og vækstøkonomier kan også skabe gunstige lovgivningsmæssige rammer og incitamenter til at få industrier og borgere med om bord for at fremskynde den grønne omstilling og udløse bæredygtige investeringsbeslutninger. Vi fremmer skam også sådanne tiltag på alle politiske niveauer med mange lande gennem G7 og G20 samt bilaterale grønne alliancer, grønne partnerskaber, dialoger på højt plan, partnerskaber om retfærdig energiomstilling og fremtidige partnerskaber for ren handel og investering. Vi anvender også plurilaterale processer såsom G7-dekarboniseringsdagsordenen, klimaklubben og ministermødet Clean Energy Ministerial. Vi vil fortsat bistå vores partnere, også finansielt, med at undersøge gennemførligheden af konkrete løsninger, der er tilpasset deres specifikke forhold. Endelig benytter vi også aktivt vores naboskabspolitik, vores handelspolitik og vores internationale partnerskaber på en måde, der understøtter den grønne omstilling. Sideløbende hermed er vi nødt til fortsat at støtte lande og samfund, der er særligt sårbare over for klimaændringer, og som i dag kun bidrager lidt til de globale emissioner. Det er også i vores egen interesse: I en højt sammenkoblet verden kan tilpasningen til og opbygningen af modstandsdygtighed over for klimaændringer bidrage til at styre risikoen for forstyrrelser af handelsruter og globale forsyningskæder (herunder for fødevarer) og bidrage til EU's sikkerhed, modstandsdygtighed og stabilitet.

Mine **prioriteter for COP29** som aftalt med medlemsstaterne på samlingen i Rådet (økonomi og finans) den 8. oktober og i overensstemmelse med konklusionerne fra Rådet (miljø) om COP29 den 14. oktober er: i) at nå frem til et ambitiøst og opnåeligt resultat med hensyn til det nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering, ii) at afslutte forhandlingerne om retningslinjer for operationalisering af artikel 6 i Parisaftalen om internationale CO₂-markeder, iii) på ny bekræfte det globale engagement i gennemførelsen af UAE's konsensus og etablere grundlaget for den næste runde af nationalt bestemte bidrag, iv) at optrappe indsatsen for tilpasning til virkningerne af klimaændringer og v) at opfordre alle parter til at forelægge de første toårsrapporter om gennemsigtighed inden årets udgang.

Med hensyn til **opfølgningen på COP28** vil jeg opfordre vores internationale partnere, navnlig de store udledere, til at fremlægge ambitiøse nationalt bestemte bidrag i 2025, der bygger på resultaterne af den globale statusopgørelse vedrørende energiomstilling. Jeg vil skræddersy vores politiske, tekniske og finansielle støtte for at fremme udviklingslandenes omstilling til ren energi og ambitiøs industriel dekarbonisering.

Med hensyn til **subsidier til fossile brændstoffer** er en vigtig foranstaltning, der kan reducere disse på en sammenhængende måde, at nå til enighed om revisionen af energibeskatningsdirektivet. Jeg vil derfor fortsætte samarbejdet med medlemsstaterne om hurtigt at finde et fælles grundlag for at nå til enighed. Jeg vil også utrætteligt samarbejde med medlemsstaterne, da kompetencen til at udfase disse subsidier ligger hos de nationale regeringer. Desuden vil jeg arbejde hen imod udveksling af bedste praksis og så meget gennemsigtighed om disse subsidier som muligt for at øge presset, hvad enten det sker via gennemførelsen af medlemsstaternes nationale energi- og klimaplaner eller revisionen af forvaltningsforordningen. Når det er sagt, har jeg ved min første høring i Parlamentet for et år siden opfyldt mit tilsagn om at udarbejde en opgørelse på EU-plan, og jeg vil fortsat arbejde på dette sammen med kommissæren med ansvar for energi og boliger. Sideløbende hermed giver det europæiske semester og eventuelt det kommende redskab for samordning af konkurrenceevne mulighed for at give medlemsstaterne yderligere vejledning i, hvordan dette skal tackles og prioriteres. Endelig indfører vi andre politikker, der skal prissætte de negative virkninger af fossile brændstoffer, navnlig det nye EU ETS for bygninger, vejtransport og andre sektorer (ETS2), ledsaget af den nye sociale klimafond til støtte for dem, der er sårbare over for energi- og transportfattigdom.

Formålet med at fjerne subsidier til fossile brændstoffer er at gøre omstillingen mere omkostningseffektiv og lettere at opnå. Det vil sikre energisikkerheden, mindske afhængigheden og frigøre de nødvendige ressourcer til investeringer i kulstoffattige kapaciteter. Hvis bekymringen er, at fjernelsen af subsidier til fossile brændstoffer i urimelig grad kan påvirke lavindkomsthusholdninger, er jeg enig i, at dette skal løses, f.eks. gennem medlemsstaternes sociale politikker. Det mest effektive redskab er ofte at kompensere husholdningerne eller hjælpe dem med at gennemføre omstillingen og ikke at opretholde subsidier til fossile brændstoffer.

7. Hvilke konkrete foranstaltninger vil De træffe for at sikre en effektiv og rettidig gennemførelse af EU's klimalovgivning for 2030 og opfyldelsen af de mål, der er fastsat deri? Hvilken rolle mener De i denne forbindelse, at aftalen om ren industri spiller? Hvad er Deres holdning til den målrettede ændring af forordningen om fastsættelse af præstationsnormer for personbilers og varevognes CO₂-emissioner, som er nævnt i Deres opgavebeskrivelse? Hvordan vil De sikre, at EU's lovgivningsmæssige og finansielle instrumenter, herunder Den Sociale Klimafond og Fonden for Retfærdig Omstilling, støtter en retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi? Hvilke specifikke foranstaltninger vil De træffe, navnlig med hensyn til EU ETS 2, for at sikre, at sårbare grupper beskyttes mod stigninger i energipriserne, herunder ved at overvåge den korrekte gennemførelse af nationale sociale klimaplaner og nationale ETS 2-indtægter?

Ajourføringen af de **nationale energi- og klimaplaner** er en vigtig proces, hvor medlemsstaterne fastsætter, hvordan de vil muliggøre en rettidig gennemførelse af Fit for 55-pakken og bidrage til at mobilisere de nødvendige investeringer. Jeg vil optrappe kontakten med medlemsstaterne for at sikre, at de færdiggør deres nationale energi- og klimaplaner så hurtigt som muligt. Jeg agter at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne om gennemførelsen af deres nationale energi- og klimaplaner, herunder ved at samarbejde med industrien og arbejdsmarkedets parter og tilrettelægge drøftelser om, hvordan vigtige hindringer for omstillingen kan fjernes. Mit mål vil være at lette samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis om praktiske løsninger for at fremskynde omstillingen og samtidig fremme konkurrenceevnen og støtte de mest sårbare. Jeg vil holde Europa-Parlamentet nøje underrettet gennem regelmæssige udvekslinger.

Klimamålet for 2040, som Kommissionen snart vil fremsætte et lovgivningsforslag om med henblik på en målrettet ændring af den europæiske klimalov, vil give investorerne større og langsigtet sikkerhed og dermed støtte deres aktuelle beslutningstagning vedrørende produktionsanlæg, infrastruktur eller færdigheder, og det vil dermed også bidrage til at fremskynde indsatsen og opfyldelsen af 2030-målene.

Aftalen om ren industri vil fokusere på at styrke EU-industriens konkurrenceevne og fremskynde Europas dekarbonisering. Vi vil arbejde på en række initiativer til forenkling af de administrative processer til dekarbonisering af industrien, etablere en ramme for udviklingen af pionermarkeder og mobilisere privat finansiering til omstillingen. Vi vil udvikle foranstaltninger, navnlig vedrørende overkommelige energipriser, for at afhjælpe en af EU's vigtigste konkurrencemæssige hindringer, en retsakt til fremskyndelse af industriel dekarbonisering med fokus på energiintensive industrier og partnerskaber for ren handel og investering med fokus på vores forbindelser med partnerlande.

Opfyldelsen af EU's mål om, at nettodrivhusgasemissionerne senest i 2030 skal reduceres med mindst 55 % i forhold til 1990, og målet om klimaneutralitet senest i 2050, der er nedfældet i den europæiske klimalov, kræver ambitiøse politikker og tiltag for at sikre en hurtig og tilstrækkelig reduktion af emissionerne fra alle sektorer, herunder en betydelig andel fra bygninger og transport. I den forbindelse indeholder **præstationsnormerne for nye bilers og varevognes CO₂-emissioner** gradvist mere stringente reduktionsmål, der når op på 100 % i 2035 og fremefter. I de politiske retningslinjer hedder det: *"Hvis vi skal opnå klimaneutralitet senest i 2050, vil det kræve en bred vifte af innovative teknologier på flere områder, fra mobilitet til energi. F.eks. skaber 2035-målet om klimaneutralitet for biler forudsigelighed for investorer og fabrikanter. Hvis vi skal nå målet, vil det kræve en teknologineutral tilgang, hvor e-brændstoffer spiller en rolle gennem en målrettet ændring af reguleringen som led i den planlagte revision."* Dette bekræftes også yderligere i min opgavebeskrivelse. Kommissionen vil derfor arbejde på denne målrettede ændring som led i den revision, der er planlagt i 2026. I dette arbejde vil der også blive taget hensyn til behovet for e-brændstoffer i andre sektorer, hvor der ikke findes andre teknologiske alternativer, såsom luftfart og søtransport, under hensyntagen til deres forventede knaphed, deres energiintensive produktionsproces og de forventede omkostninger.

Vores **ramme for retfærdig omstilling** skal være klar til de næste faser af klimaomstillingen frem til 2030 og derefter frem til 2040 og videre ud i fremtiden. Vores første prioritet er at sikre anvendelsen af de midler, der er til rådighed via NextGenerationEU og det nuværende budget. EU har en omfattende finansieringsramme, herunder med midler fra samhørighedspolitikken, navnlig fra Fonden for Retfærdig Omstilling og genopretnings- og resiliensfaciliteten. Dette vil blive yderligere styrket med udrulningen af Den Sociale Klimafond. Vi vil arbejde sammen om et enklere, mere fokuseret og fleksibelt langsigtet budget, der afspejler de europæiske strategiske prioriteter og vores ambition om at være en investeringskommission. Selv om jeg ikke kan foregribe den næste FFR, glæder jeg mig over formandens tilsagn om udsigten til en betydelig forøgelse af midlerne til retfærdig omstilling. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg sikre, at en sådan forhøjelse rettes mod sårbare arbejdstagere, virksomheder og borgere og de områder, der står over for de største udfordringer i forbindelse med omstillingen. Alle bør kunne drage fordel af de muligheder, som omstillingen fører med sig, og ingen bør lades i stikken. Jeg vil samarbejde med den ledende næstformand med ansvar for mennesker, færdigheder og parathed. Vi vil sikre, at

Den Sociale Klimafond yder øget finansiering forud for lanceringen af det nye emissionshandelssystem for bygninger, vejtransport og andre sektorer (ETS2). Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne om de nationale sociale klimaplaner for at sikre, at ressourcer anvendes til at støtte sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere.

Med hensyn til forberedelserne til Den Sociale Klimafond har vi allerede siden 2023 sammen med medlemsstaterne i en særlig ekspertgruppe arbejdet på en hurtig og effektiv udrulning. Ti af medlemsstaterne drager i øjeblikket fordel af Kommissionens instrument for teknisk støtte til at hjælpe dem med at vurdere virkningerne af ETS2, definere sårbare grupper og kortlægge skræddersyede foranstaltninger og investeringer til deres fremtidige planer. Jeg vil støtte den ledende næstformand med ansvar for mennesker, færdigheder og parathed med at underrette Europa-Parlamentet om gennemførelsen af Den Sociale Klimafond. I henhold til "den sociale klimadialog" kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg to gange om året indbyde Kommissionen til en drøftelse af de forelagte sociale klimaplaner, Kommissionens vurdering, opnåelsen af milepæle og mål og betalinger.

Med hensyn til anvendelsen af medlemsstaternes ETS2-indtægter vil vi holde øje med, at de anvendes fuldt ud i forbindelse med klimaindsatsen og sociale foranstaltninger som fastsat i det reviderede ETS-direktiv.

Jeg vil optrappe kontakten med medlemsstaterne for at finde ud af, hvordan vi kan overvinde flaskehalse og tilbyde muligheder for at sikre en rimelig og retfærdig omstilling. I forbindelse med revisionen af forvaltningsforordningen vil jeg styrke den måde, hvorpå spørgsmål om retfærdig omstilling behandles. Jeg vil arbejde på at sikre, at en retfærdig omstilling bliver fast integreret i vores politikker for støtte til dekarbonisering, og jeg vil samarbejde med mine kommissærkolleger for at sikre, at den retfærdige omstilling fremmer kvalitetsjob, og at de varer og tjenesteydelser, som vores SMV'er og husholdninger har brug for til omstillingen, er tilgængelige og økonomisk overkommelige.

8. Hvilke specifikke nye foranstaltninger planlægger De at foreslå som en befordrende ramme til støtte for opfyldelsen af det nye 2040-mål, og hvordan vil De udforme EU's klimaarkitektur efter 2030 på en enkel, retfærdig og omkostningseffektiv måde med tilstrækkelige finansielle ressourcer? Hvordan vil De sikre, at alle økonomiske sektorer bidrager på en retfærdig og videnskabeligt baseret måde? Hvad er Deres holdning til den fremtidige udvikling af EU ETS? Hvilke konkrete planer har De for at fremme kulstoffjernelse, både permanent og landbaseret, ud over omfattende og vedvarende emissionsreduktioner? Hvad er Deres holdning til at fastsætte EU-mål for kulstoffjernelse, herunder et særskilt mål for permanent kulstoffjernelse som led i 2040-målet? Hvilke konkrete foranstaltninger, lovgivningsmæssige og/eller andre, og hvilke nye EU-ressourcer som led i den nye europæiske klimatilpasningsplan ønsker De at foreslå for at øge modstandsdygtigheden i EU's samfund, herunder sårbare grupper, økosystemer og økonomi, og for at forbedre tilpasningen til klimarisici? Hvordan vil De sikre, at der systematisk tages hensyn til tilpasning i hver enkelt EU-sektorpolitik?

Kommissionen vil snart fremsætte et lovgivningsforslag om at forankre klimamålet for 2040 i den europæiske klimalov. Et ambitiøst mål for 2040 vil skulle gå hånd i hånd med betingelser, der gør det muligt, såsom en rimelig og retfærdig omstilling for mennesker, lavere energipriser, en forbedring af elnettet osv. Aftalen om ren industri bliver den første mulighed for at behandle, hvilke betingelser der kan sikre, at klimaambitionen ledsages af industriel konkurrenceevne.

Når der er opnået enighed om målet, vil Kommissionen kunne fremsætte forslag til **den klimapolitiske ramme for perioden efter 2030**. Jeg vil sikre, at EU holder kursen og bygger videre på den omfattende eksisterende politiske ramme, tager ved lære af fortidens erfaringer og sikrer, at vi er parate til 2040. Efterhånden som vi kommer tættere på klimaneutralitet, står det klart, at alle sektorer er nødt til at yde deres bidrag, og at der er behov for en lang række teknologier. Vi har brug for den klarhed, som målet for 2040 giver, for at fastlægge politikker og skabe langsigtet sikkerhed for investeringsbeslutninger, hvilket også vil bidrage til at nå vores mål for 2030. Jeg vil samarbejde med mine kolleger om at gøre det muligt at nå målet for 2040 med en aftale om ren industri og gennem en europæisk indsats sikre, at private investeringer i retning af vores fælles mål om en konkurrencedygtig og dekarboniseret EU-økonomi i tilstrækkelig grad kan mobiliseres, og at de dermed forbundne risici begrænses. Vi er nødt til at investere i mennesker, færdigheder og en retfærdig omstilling og udnytte klimapolitikken til at øge menneskers trivsel. CO₂-prissætning via ETS på EU-plan er afgørende for omkostningseffektive modvirkningstiltag og som et finansieringsredskab, der genererer indtægter til innovation, samt for at støtte foranstaltninger til gavn for de mest sårbare grupper. Kort sagt bidrager en veludformet CO₂-prissætning til at nå både miljømæssige og økonomiske såvel som sociale mål. Dette skal ledsages af sektorspecifikke foranstaltninger, f.eks. inden for energi-, transport- eller arealsektoren, og af en bredere politisk ramme med gunstige betingelser, der sætter de sektorspecifikke behov i forbindelse med omstillingen i centrum.

Kommissionen baserer sine klimapolitiske forslag og henstillinger på grundige konsekvensanalyser i fuld overensstemmelse med kravene om bedre regulering. Der tages også behørigt hensyn til rådgivningen fra Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer. Lad mig understrege, at disse analyser gør brug af de mest avancerede værktøjer til økonomisk analyse, som også i vid udstrækning anvendes i den videnskabelige litteratur og gør det muligt fuldt ud at dække EU's økonomi og dens forskellige sektorer, som illustreret for nylig i den konsekvensanalyse af klimamålene for 2040, som Kommissionen offentliggjorde i februar. Dette sikrer, at Kommissionens politiske beslutninger om de forskellige sektorer til stadighed baseres på dybdegående analyser på grundlag af en videnskabelig tilgang, der gør det muligt at udforme politiske pakker, der kan opfylde vores mål på en omkostningseffektiv, retfærdig og effektiv måde. I disse bestræbelser vil jeg fortsat være åben over for en ærlig og gennemsigtig dialog med alle sektorer med henblik på at nå vores klimamål på en afbalanceret og omkostningseffektiv måde.

For så vidt angår **EU ETS** specifikt, skal revisionen af ETS-direktivet og afgørelsen om markedsstabilitetsreserven finde sted i 2026. Det skal i den forbindelse navnlig overvejes, om affaldshåndtering skal medtages i EU ETS fra 2028, og om, hvordan og hvornår kulstoffjernelse skal integreres, og der skal tilskyndes til anvendelse af opsamlet kulstof i produkter såsom vedvarende brændstoffer.

Revisionen i 2026 vil fastlægge ETS-dækningen af internationale flyvninger fra januar 2027 og muligheden for at udvide dækningen inden for søtransport. Revisionen vil blive ledsaget af en evaluering (dvs. en evidensbaseret, bagudrettet vurdering) af ETS-direktivet og afgørelsen om markedsstabilitetsreserven. Vi vil også undersøge, om der er behov for justeringer af EU ETS i retning af 2040-målet. EU ETS er allerede ved at indfinde sig som hjørnesteinen i EU's klimapolitik.

Jeg vil stærkt understrege, at en omfattende og vedvarende reduktion af emissionerne fortsat skal være vores prioritet. Samtidig er der fordele ved at give industrien større sikkerhed med hensyn til **den rolle, som permanent kulstoffjernelse spiller** med hensyn til at nå EU's klimamål for 2040. Vi vil vurdere, hvilket sæt politikker er mest hensigtsmæssigt med hensyn til at skabe incitament til både emissionsreduktioner og kulstoffjernelse i den politiske ramme for 2040. En effektiv kulstoffjernelsepolitik vil være nødvendig for at opnå en nettoreduktion af drivhusgasemissionerne på 90 % senest i 2040 og klimaneutralitet senest i 2050, som det klart fremhæves i meddelelsen og den ledsagende konsekvensanalyse. Jeg vil sikre, at denne politik er på plads ved udløbet af min mandatperiode, samtidig med at jeg sammen med offentlige og private partnere støtter den tidlige udvikling af, hvad der med tiden skal blive til et indre europæisk marked for kulstoffjernelse. Industrier, landbrugere eller skovbrugere, der udfører kulstoffjernelse, bør belønnes, samtidig med at indsatsen for at reducere emissionerne ikke hæmmes.

Hvad angår **klimatilpasning**, er de stigende klimarisici blandt de største risici for vores sikkerhed og velstand, og vi er nødt til at styrke EU's modstandsdygtighed og beredskab over for klimaændringer og mindske eksponeringen af vores økonomi og samfund. Dette kræver en samordnet og øget indsats både på EU-plan og i medlemsstaterne. De nuværende politikker og foranstaltninger kan ikke holde trit med klimapåvirkningerne. Vi har brug for indbygget modstandsdygtighed og risikostyring. Min vision er en europæisk klimatilpasningsplan, der støtter medlemsstaterne og sikrer, at klimarisici integreres fuldt ud i alle EU-politikker lige fra landbrug og kritisk infrastruktur til økonomien med særlig vægt på sårbare grupper. Planens nøjagtige anvendelsesområde vil blive udviklet i tæt samarbejde med interessenterne. På grundlag af den europæiske klimarisikovurdering og meddelelsen om styring af klimarisici ser jeg et klart behov for en stærkere ensretning af tilgangene blandt EU og medlemsstaterne. Dette vil omfatte aftalte referencescenarier for vurdering af klimarisici og for fastsættelse af niveauet for acceptabel risiko i politik- og investeringsbeslutninger. Ved alle forslag vil jeg være opmærksom på konsekvenserne for den administrative byrde. I overensstemmelse med min opgavebeskrivelse vil jeg vurdere behovet for fremtidig lovgivning om modstandsdygtighed og beredskab over for klimaændringer, som Parlamentet også har opfordret til i forbindelse med den nylige plenardebat og i sin beslutning om oversvømmelser. Jeg vil navnlig nøje overveje, hvordan det kan sikres, at lovgivningen på politikområder, der er særligt udsatte for klimarisici, er egnet til formålet. Jeg ønsker som minimum, at alle EU-finansierede aktiver udformes med henblik på fremtiden, bl.a. gennem klimasikring og princippet om ikke at gøre væsentlig skade.

Spørgsmål fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi

9. Hvad er Deres vision for Deres portefølje ud over opgavebeskrivelsen, og hvilken arv ønsker De at efterlade? Hvilke lovgivningsforslag og andre initiativer vil De foreslå kommissærkollegiet til vedtagelse i de næste fem år og navnlig i de første 100 dage? Hvordan vil De sikre, at disse forslag samt gennemførelsen af eksisterende lovgivning vil styrke den europæiske konkurrenceevne? Har De til hensigt at basere disse lovgivningsforslag på særlige konsekvensanalyser? Hvad er Deres planer for aftalen om ren industri? Hvordan definerer De "ren

vækst"? Hvilken rolle vil cirkulær økonomi spille i Deres arbejde? Hvordan planlægger De at føre tilsyn med og støtte gennemførelsen af den eksisterende retlige ramme for at nå 2030-målene, og hvilke planer og foranstaltninger har De planlagt for at nå det bebudede emissionsreduktionsmål for 2040? Hvordan vil De sikre, at disse foranstaltninger vil fungere sammen med EU's industripolitik?

Videnskaben er utvetydig: Vi har ikke andet valg end at gennemføre en ambitiøs klimaindsats, hvis vi vil sikre, at både nuværende og kommende generationer kan trives. Virkningerne af klimaændringerne mærkes af alle i verden, f.eks. ved stigende vandstand i havene, flere oversvømmelser og trusler mod fødevarerforsyningen, menneskers sundhed og infrastruktur. For at beskytte ikke blot vores planet, men også vores velstand, skal klimaindsatsen ledsages af en blomstrende og konkurrencedygtig økonomi med støtte til en rimelig og retfærdig omstilling for de mennesker, regioner og sektorer, der er mest sårbare. Det er min faste overbevisning, at dette kræver en beslutsom indsats på nationalt og internationalt plan, især i de kommende turbulente og usikre år. For mit vedkommende vil det kræve styrket lederskab, mere gennemslagskraft og mere samarbejde, og jeg tror på, at vi kan opnå dette. Ved udløbet af min mandatperiode ønsker jeg at kunne sige, at vi sikrede vejen til klimaneutralitet ved at fastsætte parametrene for Europas økonomiske lederskab og gøre vores politiske dagsorden for ren vækst til en model, som andre rundt om i verden vil stræbe efter at kopiere.

Med hensyn til **lovgivningsmæssige og andre initiativer i de næste fem år, og navnlig i de første 100 dage**, vil jeg i overensstemmelse med de politiske retningslinjer samarbejde med den ledende næstformand med ansvar for velstand og industristrategi og den ledende næstformand med ansvar for en ren, retfærdig og konkurrencedygtig omstilling om at udvikle en **aftale om ren industri**, der skal gøre EU's industri mere konkurrencedygtig og fremskynde Europas dekarbonisering som beskrevet mere indgående i mit svar på spørgsmål 7. Aftalen om ren industri skal tage fat på disse områder med et sammenhængende sæt politiske initiativer. Opgavebeskrivelserne omfatter flere af disse, herunder handlingsplanen for overkommelige energipriser, retsaktens om fremskyndelse af industriel dekarbonisering, Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne, kemikalieindustripakken og den kommende handlingsplan for bilindustrien.

Vi står over for et afgørende øjeblik for europæisk industri og forskning. Vores teknologiske førerposition, vores evne til at reagere på industrielle udfordringer og til aktivt at udnytte nye muligheder står på spil.

CO₂-prissætning gennem EU ETS vil fortsat spille en central rolle med hensyn til at lede økonomiske beslutninger i retning af de mest omkostningseffektive dekarboniseringstiltag. Samtidig vil EU ETS fortsat generere indtægter, der navnlig gennem Innovationsfonden bør anvendes til at fremskynde demonstrationen og opskaleringen af innovative klimaneutrale løsninger i en lang række sektorer (industriel dekarbonisering, fremstilling af ren teknologi).

Alle disse emner vedrører **ren vækst**, som sikrer økonomisk velstand og velfærd i vores samfund inden for planetens grænser ved at udnytte førerpositionen inden for de hurtigt voksende rene teknologier. Dette indebærer, at de menneskelige samfund fortsat trives uden at bringe fremtidige generationers trivsel i fare eller kompromittere andre former for liv og økosystemer. En sådan vækst kan ikke baseres på afhængighed af fossile brændstoffer. Ren vækst mindsker importafhængigheden og øger sikkerheden og modstandsdygtigheden. Operationelt kan vækst betragtes som ren, hvis den bidrager til at stabilisere klimaet, opretholder sundheden i økosystemer og levesteder, bevarer biodiversiteten og holder luften ren og vandet rent.

Cirkularitet er en integrerende del af ren vækst. En veludformet cirkulær økonomi vil skabe omfattende muligheder for at øge konkurrenceevnen, f.eks. gennem genanvendelse af råstoffer eller miljøvenligt design, hvilket vil berøre hele forsyningskæden, herunder efterspørgselsforanstaltninger for rene produkter. Ved at prissætte kulstof tilskynder vi mange sektorer til at blive mere cirkulære, idet sekundær produktion af kulstofintensive varer typisk er meget mindre energiintensiv end primærproduktion. Vi vil som led i den planlagte revision af EU ETS vurdere, hvordan vi kan fremme en mere cirkulær og bæredygtig anvendelse og genanvendelse af kulstof i vores industrier. Vi vil sikre, at politikker, der påvirker affald og udtjente produkter, formuleres i sammenhæng med klimapolitikkerne. Dette omfatter en vurdering af, om affaldsforbrændingsanlæg skal medtages i EU ETS, hvilket er endnu en del af den planlagte revision i 2026.

I starten af mandatperioden vil vi, jf. svaret på spørgsmål 7, foreslå at **ændre den europæiske klimalov, så den omfatter målet om en nettoemissionsreduktion på 90 % senest i 2040**. Når målet er på plads og i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering, vil alle forslag til klimalovgivning, som sandsynligvis vil få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale virkninger, blive ledsaget af særlige konsekvensanalyser. Desuden vil en revision af forvaltningsforordningen for at forenkle og ajourføre den støtte opfyldelsen af klimaambitionerne for 2040 hen imod klimaneutralitet og modstandsdygtighed.

Som tidligere nævnt vil jeg sikre, at EU holder kursen i vores klimaindsats, bygger videre på den omfattende eksisterende pakke, tager ved lære af fortidens erfaringer og sikrer, at vi er parate til 2040. I den forbindelse vil vi træffe foranstaltninger til at sikre EU-industriens konkurrenceevne og en retfærdig omstilling for alle. I disse bestræbelser vil jeg fortsat være åben over for en ærlig og gennemsigtig dialog med alle sektorer med henblik på at nå vores klimamål på en afbalanceret og omkostningseffektiv måde.

Et andet vigtigt emne er **2035-målet for reduktionen af bilers CO₂-emissioner** som beskrevet mere indgående i mit svar på spørgsmål 7.

Fremadrettet vil jeg i overensstemmelse med min opgavebeskrivelse lede arbejdet med **den europæiske klimatilpasningsplan** og støtte medlemsstaterne, navnlig med hensyn til beredskab og planlægning, og sikre regelmæssige videnskabeligt baserede risikovurderinger.

Jeg vil også vurdere behovet for **fremtidig lovgivning om modstandsdygtighed og beredskab over for klimaændringer** og fremlægge løsningsmodeller. Jeg vil gøre dette på grundlag af den første europæiske klimarisikovurdering nogensinde og har allerede taget behørigt hensyn til drøftelserne i Parlamentet i forbindelse med den nylige debat om oversvømmelser. Jeg vil nøje overveje, hvordan det kan sikres, at tilpasningsrelevant lovgivning er egnet til formålet, og hvordan den administrative byrde kan reduceres. Dette kræver et tæt samarbejde med andre medlemmer af kommissærkollegiet for at se, hvordan vi kan strømline på tværs af sektorpolitikker, f.eks. ved at kortlægge, hvor medlemsstaterne allerede indberetter tilpasningsrelevante sektorspecifikke oplysninger, og også om vi bedre kan anvende satellitbaseret information og måske kunstig intelligens. Dette vil gøre det muligt at finde frem til synergier, bringe forskellige sektorspecifikke planlægnings- og rapporteringsarbejdsgange tættere på hinanden og kortlægge eventuelle overlapninger. Samtidig er tilpasning til klimaændringer en voksende udfordring og et nyt indsatsområde, og derfor vil der sandsynligvis være behov for en begrænset mængde yderligere krav for at gøre os mere modstandsdygtige over for de hastigt accelererende klimarisici.

10. Hvilke konkrete foranstaltninger vil De foreslå for at fremme industriel dekarbonisering, navnlig for energiintensive industrier og sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne? Hvilke sektorer og områder bør prioriteres, og på grundlag af hvilke kriterier? Hvilken rolle mener De i den forbindelse, at emissionshandelsordningen og Innovationsfonden spiller? Hvilke foranstaltninger vil De foreslå for at sikre langsigtede investeringer i europæisk nettonulinfrastruktur? Hvilke konkrete foranstaltninger påtænker De navnlig for rejsakten om fremskyndelse af industriel dekarbonisering, og hvordan ser De dens forhold til forordningen om nettonulindustri, forordningen om kritiske råstoffer og STEP? Hvordan vil De generelt sikre, at klimapolitiske instrumenter fortsat giver økonomiske incitamenter til private dekarboniseringsinvesteringer, samtidig med at rammen for en social og retfærdig omstilling styrkes? Hvordan forestiller De Dem den fremtidige ramme for CO₂-opsamling, -transport og -lagring, og hvordan vil De sikre tilstrækkelige incitamenter for industrien i hele CCUS-værdikæden? Hvad er Deres planer for det indre marked for CO₂, navnlig for CO₂ fra sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne, under hensyntagen til EU's konkurrenceevne? Hvad er Deres holdning til den rolle, som en teknologineutral tilgang vil spille i forbindelse med den planlagte revision af forordningen om fastsættelse af præstationsnormer for personbilers og varevognes CO₂-emissioner, som er nævnt i Deres opgavebeskrivelse?

Prisincitamentet fra EU ETS kombineret med en effektiv beskyttelse mod risikoen for kulstoflækage gennem **kulstofgrænsetilpasningsmekanismen (CBAM)** er vores primære værktøjer til at **dekarbonisere industrierne i EU** ved at sætte en pris på kulstof og skabe lige vilkår i EU. Men for at opnå klimaneutralitet kræver det mere end marginale emissionsreduktioner. Det kræver store investeringer i vidtgående dekarboniseringsteknologier, og vores nuværende politikker er ikke altid tilstrækkelige til at sikre, at disse investeringer er finansielt solide. Vi vil derfor også skulle arbejde på andre løftestænger. **Aftalen om ren industri** er en mulighed for at gøre EU's industri mere konkurrencedygtig og fremskynde Europas dekarbonisering som beskrevet mere indgående i mit svar på spørgsmål 7. Vi vil arbejde hen imod en række initiativer, der skal støtte dekarbonisering af sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne, etablere en ramme for udviklingen af pionermarkeder og mobilisere finansiering til omstillingen.

Øget tilgængelighed af og adgang til ren energi til en overkommelig pris er en horisontal foranstaltning, der vil være til gavn for alle industrier, herunder SMV'er. Jo hurtigere dekarboniseringen af elnettet kan opnås, jo hurtigere kan vores industrier nyde godt af fordelene. Dette kræver imidlertid en rettidig styrkelse af nettet og en vellykket håndtering af periodisk producerende vedvarende energikilder. I betragtning af betydningen af energiintensive

industrier i mange værdikæder vil der være særlig fokus på at fremskynde og muliggøre deres dekarbonisering og produktionen af kulstoffattige produkter. På samme måde er en yderligere styrkelse af værdikæden for ren teknologi i EU på grundlag af forordningen om nettonulindustri af strategisk betydning. Kommissionen vil også foreslå en EU-industriplan for bilindustrien som en af Europas centrale industrielle økonomiske sektorer, der bør kunne udnytte mulighederne i den grønne og den digitale omstilling. Horisontale teknologiske katalysatorer såsom digitale teknologier, avancerede materialer og cirkulære løsninger spiller også en central rolle.

For at vende tilbage til EU ETS er det vores vigtigste klimainstrument. Det fremmer industriel dekarbonisering på to vigtige måder: ved at sætte en pris på CO₂ og ved at geninvestere de indtægter, der genereres i dekarboniseringsløsninger. Det er et system, der fungerer! Det er et markedsbaseret instrument, der opnår emissionsreduktioner, belønner de mest kulstofeffektive industrier og kanaliserer omkostningerne ved kulstofforurening tilbage hen imod klimaløsninger gennem systemer såsom Innovationsfonden. Vi er imidlertid nødt til at se på, hvordan EU ETS fremover vil støtte dekarboniseringen af industrien efter 2030, da en vellykket dekarbonisering vil betyde, at vi bevæger os hen imod en verden, hvor emissionerne er meget lave, og hvor kulstoffjernelse vil spille en rolle med hensyn til at håndtere emissioner i sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne. Senest medio 2026 vil Kommissionen vurdere flere elementer, der er relevante for bæredygtig industriel CO₂-forvaltning. Kommissionen vil udvikle politiske valgmuligheder og støttemekanismer for industriel kulstoffjernelse, herunder om og hvordan der skal tages højde for dem i EU ETS. Den vil se på, hvordan der kan tages højde for CO₂-opsamling og -anvendelse, udvikling af nye produkter samt hvordan bogføringen af CO₂, der er lagret i tilgrænsende tredjelande, kan håndteres. Med revisionen af EU ETS kan vi se på, hvordan dets rolle i finansieringen af den grønne omstilling kan styrkes yderligere.

Gratistildeling af emissionskvoter under EU ETS har været en kilde til investeringer for industrien i de seneste år og har bidraget til at undgå kulstofflækage. ETS-kvoter, der ikke længere anvendes til dette formål, vil i stedet blive bortauktioneret, og indtægterne vil gå til Innovationsfonden, idet der lægges særlig vægt på projekter fra CBAM-sektorerne (jern og stål, aluminium, cement, gødning, brint).

Med indførelsen af ETS2 vil ca. 75 % af alle europæiske emissioner være underlagt et CO₂-prissignal. CO₂-prissætning har en social dimension, navnlig i ETS2-sektorerne, som sætter en pris på de fossile brændstoffer, der anvendes af borgerne, når de opvarmer deres hjem og kører i deres biler. Derfor suppleres ETS2 med Den Sociale Klimafond på 86,7 mia. EUR, der finansieres af indtægterne fra salget af ETS2-kvoter. Medlemsstaterne skal sikre, at støtten fra Den Sociale Klimafond målrettes præcist, alt efter de specifikke nationale omstændigheder, til dem, der har behov for det.

Erfaringen viser, at **Innovationsfonden** spiller en stadig vigtigere rolle i finansieringen af dekarboniseringen af industrien. For at fortsætte Innovationsfondens succes vil vi fremme "auktioner som en tjeneste" og "tilskud som en tjeneste" for at sætte medlemsstaterne i stand til at finansiere projekter på egne områder, der screenes af Innovationsfonden. Jeg vil desuden søge at gøre det lettere at samle EU-midler og nationale midler for at udnytte fordelene ved det indre marked.

Mere generelt vil vi være nødt til at forstærke vores indsats for at mobilisere og katalysere private investeringer, da det ikke vil være tilstrækkeligt med offentlig finansiering alene. Jeg vil samarbejde med mine kolleger om at opskalere bæredygtig finansiering, navnlig **omstillingsfinansiering**, for at støtte industriel dekarbonisering. Paneuropæisk energi og den dertil knyttede dekarboniseringsinfrastruktur vil være afgørende for, at vores økonomi kan dekarboniseres. Det vil være afgørende at gennemføre de eksisterende planer under TEN-E-politikrammen, rammen for el- og gasmarkedene og de nationale energi- og klimaplaner. Det vil fortsat være vigtigt at lette udviklingen af grænseoverskridende infrastruktur.

Jeg vil arbejde tæt sammen med den ledende næstformand med ansvar for velstand og industristrategi og den ledende næstformand med ansvar for en ren, retfærdig og konkurrencedygtig omstilling om at udvikle den nye **retsakt om fremskyndelse af industriel dekarbonisering**. Med denne retsakt vil vi se på, hvordan vi bedst kan give adgang til markeder, færdigheder, tilladelser samt adgang til og mobilisering af finansiering som centrale katalysatorer til at støtte industrierne i at opnå dekarbonisering og velstand.

Endelig med hensyn til opsamling, transport og lagring af CO₂ (CCS), CO₂-opsamling og -anvendelse og det indre marked for CO₂ vil jeg arbejde hen imod en hurtig gennemførelse af forordningen om nettonulindustri samt de tiltag, der indgår i strategien for industriel CO₂-forvaltning, som blev offentliggjort sidste februar, for at lette udrulningen af løsninger til opsamling, anvendelse og lagring af CO₂ og den nødvendige infrastruktur med henblik på målet om et indre marked for CO₂ i Europa. Med hensyn til CCS vil Kommissionen gennemføre tiltag, der skal støtte værdikæden, CO₂-lagringsoperatører og kompetente myndigheder. Sådanne foranstaltninger

omfatter oprettelse af dynamiske markedsmekanismer, der gør det muligt at støtte og vejlede medlemsstaterne, samt udvikling af et investeringsatlas over CO₂-lagringsanlæg. Med hensyn til kulstoffjernelse vil Kommissionen udvikle yderligere politikker og støttemekanismer til opskalering af kulstoffjernelsesaktiviteter. Dette omfatter bl.a. en vurdering af, hvordan kulstoffjernelse med permanent lagring kan medregnes i emissionshandelssystemet, og en vurdering af de overordnede mål for kulstoffjernelse i forbindelse med klimamålet for 2040. Med hensyn til CCU vil Kommissionen se på, hvor udbredt anvendelsen af kulstof som en ressource er, og på behandlingen af CCU i ETS. Med hensyn til CO₂-transportinfrastruktur har Kommissionen som en vigtig katalysator for alle teknologiske løsninger til hensigt at arbejde på en netplanlægningsmekanisme og vil eventuelt foreslå en lovgivningspakke om transport. Samtidig vil der blive arbejdet på at udvikle emissionsregnskabsregler, fastsætte minimumsstandarder for CO₂-strømme og udarbejde retningslinjer for søtransport. For alle teknologier foreslås der støtteforanstaltninger såsom investeringer og finansiering, offentlig bevidstgørelse, forskning og innovation samt grænseoverskridende samarbejde. Jeg vil arbejde tæt sammen med medlemsstaterne om disse mål, navnlig for at tiltrække de nødvendige private investeringer til etablering af CO₂-infrastruktur.

For så vidt angår den planlagte revision af CO₂-normerne for personbiler og varevogne, henviser jeg til mit svar på spørgsmål 7.

11. Hvilke foranstaltninger agter De at træffe for at øge EU's efterspørgsel efter ren teknologi fremstillet i Europa, og hvordan vil De støtte EU's værdikæder for fremstilling af ren teknologi, herunder gennem foranstaltninger på udbudssiden? Hvilket niveau og hvilken blanding af private og offentlige investeringer anser De for nødvendig, og hvordan vurderer De EU's finansielle instrumenters specifikke rolle? Hvordan vil De mindske EU's afhængighed af især Kina? Hvilken ramme vil De foreslå yderligere at nedskalere og udfase anvendelsen af subsidier til fossile brændstoffer som led i arbejdet med at mindske Europas afhængighed? Hvad er Deres planer for kulstofgrænsetilpasningsmekanismen (CBAM)? Hvilke foranstaltninger agter De at træffe for den europæiske bilsektors konkurrenceevne?

Innovationsfonden under EU ETS vil være afgørende for at fremme EU's rene teknologi. Vi vil fortsætte med at tilrettelægge indkaldelser med fokus på rene teknologier, herunder fremstilling heraf, med passende kriterier for modstandsdygtighed i lyset af målene i forordningen om nettonulindustri. Projektforslag, der indgives til Innovationsfonden, og som overstiger de minimumsevalueringstærskler, der er fastsat i indkaldelserne, vil modtage et "Sovereignty Seal" i henhold til STEP-forordningen, der blev indført under platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP), uanset om forslaget opnår finansiering under Innovationsfonden eller ej. Dette "Sovereignty Seal" har til formål at lette disse projekters adgang til andre finansieringsmuligheder, herunder under fondene under samhörighedspolitikken og genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Med hensyn til kombinationen af **privat og offentlig finansiering** bør privat finansiering kunne dække de fleste behov. Der skal med andre ord være et forretningsgrundlag for private investeringer. For at sikre dette er det afgørende: for det første at uddybe markederne for privat kapital som foreslået i både Letta- og Draghi-rapporten, for det andet at opskalere bæredygtig finansiering, navnlig omstillingsfinansiering, og for det tredje at sikre, at så mange dekarboniseringsinvesteringer som muligt er bankegnede. Offentlig finansiering bør begrænses til det sidstnævnte mål og til de investeringer, hvor bankegnetheden ikke på anden måde kan sikres (f.eks. visse infrastrukturinvesteringer).

I tilfælde hvor der ikke er adgang til finansiering gennem private investeringer, bør finansielle instrumenter foretrækkes frem for tilskud. InvestEU har demonstreret merværdien af at have et EU-værktøj til at mobilisere privat finansiering.

Innovationsfonden er et andet eksempel på et velfungerende instrument, der mobiliserer privat finansiering til investeringer i mere risikobetonede industriprojekter. Hvis vi kan finde bedre metoder til at kombinere tilskud med finansielle instrumenter, kan det resultere i en mere omkostningseffektiv anvendelse af offentlige midler og fremskynde opnåelsen af finansiering for virksomhederne. Opskaleringen af bæredygtig finansiering, navnlig med henblik på omstilling og modstandsdygtighed, er også afgørende. Desuden vil lettere adgang til oplysninger for virksomheder og investorer samt troværdige og klimarettigt tilpassede omstillingsplaner bidrage til at dirigere finansieringsstrømmene i retning af at opfylde vores klima- og vækstsmål.

Handelspolitikken spiller en væsentlig rolle med hensyn til at støtte energiintensive industrier i dekarboniseringsprocessen, diversificere industrien for rene teknologier, øge eksportmulighederne, beskytte mod illoyal konkurrence og sikre fair og lige vilkår. Med hensyn til ren teknologi står forskellige sektorer over for forskellige udfordringer med hensyn til global konkurrence, hvor handelspolitikken kan støtte dem ved at åbne eksportmuligheder, forsvare EU-markedet eller sikre forsyningen af navnlig kritiske råstoffer. EU er

nettoeksportør i visse sektorer inden for nettonulindustrien. På grundlag af data fra 2022 tegner EU's industri sig f.eks. for ca. 30 % af den globale markedsandel inden for vindenergi. Derfor er det vigtigt for vores industri også at fremme adgangen til tredjelandes markeder.

Mindskelse af EU's afhængighed handler både om at fremme vores egen konkurrenceevne og innovationskapacitet på hjemmefronten og om partnerskaber for at åbne nye markeder og forsyningskilder i udlandet. Vi vil fortsat arbejde tæt sammen med partnere med henblik på at styrke forsyningskædernes modstandsdygtighed, både gennem bilateralt samarbejde, som det er tilfældet med arbejdsgruppen mellem EU og Japan om forsyningskæder, og plurilateralt (dvs. i G7-sammenhæng). Denne indsats vil blive styrket af eksisterende værktøjer såsom Global Gateway og nye værktøjer såsom partnerskaber for ren handel og investering

Kommissionen har taget vigtige skridt til at mindske afhængigheden af Kina, men der er behov for en større indsats. Både i forordningen om nettonulindustri og forordningen om kritiske råstoffer fokuseres der på behovet for og midlerne til at diversificere forsyningen af kritiske komponenter og materialer samt behovet for et tilstrækkeligt produktionsgrundlag i EU. På samme måde foreslog vi sidste måned et sæt regler for den næste brintauktion under Innovationsfonden, som vil have eksplicitte kriterier med henblik på at forme diversificerede forsyningskæder, herunder produktionen af elektrolyseanlæg i EU. Dette er afgørende for at opretholde forsyningsikkerheden og datasikkerheden. Aftalen om ren industri bør give os yderligere muligheder for at håndtere dette. CBAM vil bidrage til EU's klimamål, tage fat på problemerne med kulstoflækage og samtidig muliggøre investeringer i en dekarboniseret EU-industri. **Med hensyn til subsidier til fossile brændstoffer** har jeg givet udtryk for mit standpunkt i svaret på spørgsmål 6.

Med hensyn til kulstofgrænsetilpasningsmekanismen vil jeg, hvis jeg bliver godkendt som kommissær, nøje overvåge CBAM's fuldstændige og rettidige gennemførelse i overgangsperioden og derefter. Jeg vil samarbejde med den ledende næstformand med ansvar for velstand og industristrategi og andre af Kommissionens tjenestegrene om at udarbejde delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter som krævet i CBAM-forordningen. Dette vil sikre en gnidningsløs gennemførelse af CBAM, samtidig med at den administrative byrde for alle involverede aktører holdes på et minimum, navnlig for SMV'er. Jeg vil sikre, at Kommissionen fortsat lytter til interessenterne, herunder virksomheder og nationale forvaltninger, og vores tredjelandspartnere, da vi ønsker, at gennemførelsesforanstaltningerne skal være så effektive og virkningsfulde som muligt. Jeg vil sikre, at Kommissionen tager alle erfaringer fra den nuværende overgangsperiode i betragtning. Vi vil forelægge en revisionsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af næste år. Rapporten vil indeholde en vurdering af mulige udvidelser af CBAM til flere varer, af den potentielle udvidelse af dækningen af indirekte emissioner til alle omfattede sektorer, af CBAM's forvaltning og af forordningens internationale indvirkning på udviklingslandene og navnlig de mindst udviklede lande.

Endelig er **den europæiske bilsektors konkurrenceevne** af afgørende betydning for EU's økonomi. Den tegner sig for over 7 % af BNP og skaber, direkte og indirekte, omkring 13 mio. arbejdspladser. Det er vigtigt at fastlægge en passende ramme til støtte for konkurrenceevnen hos EU's industri under hele denne omstilling.

CO₂-normerne, både for biler og varevogne og for tunge køretøjer, giver markedet langsigtet sikkerhed og forudsigelighed med hensyn til omfanget af den nødvendige omstilling i bilindustrien. Dette kanalisere investeringer hen imod rene teknologier, udvikling af nye værdikæder i EU, infrastruktur samt opkvalificering og omskoling af arbejdstagere. Der er allerede truffet andre foranstaltninger til støtte for en vellykket omstilling til nulemissionsmobilitet, og deres fulde gennemførelse vil være afgørende, herunder: forordningen om etablering af infrastruktur for alternative drivmidler (for at fremskynde udbredelsen af opladnings- og optankningsinfrastruktur), batteriforordningen (for at sikre, at batterier, der markedsføres i EU, er bæredygtige og cirkulære i hele deres levetid), forordningen om kritiske råstoffer (for at sikre adgang til en sikker og bæredygtig forsyning af kritiske råstoffer) og EU's handlingsplan for net (for at sikre moderniseringen af elnettet med henblik på integration af elektromobilitet). Der vil også være behov for yderligere initiativer for at støtte sektorens konkurrenceevne, og hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg navnlig samarbejde med andre kommissærer om aftalen om ren industri med henblik på at mobilisere investeringer, skabe pionermarkeder for ren teknologi og skabe gunstige betingelser for, at virksomheder kan vokse og konkurrere. Forordningen om fremskyndelse af industriel dekarbonisering vil sigte mod at kanalisere investeringer og yderligere støtte til industrier, der gennemgår denne omstilling, navnlig ved at fremskynde de dermed forbundne planlægnings-, udbuds- og tilladelsesprocedurer. Endelig vil jeg samarbejde med kommissæren med ansvar for bæredygtig transport og turisme om opgaven med at udvikle en EU-industriplan for bilindustrien.

Spørgsmål fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

12. I Deres opgavebeskrivelse nævnes det, at De "vil styrke rammerne for en social og retfærdig omstilling yderligere". Den nuværende ramme for retfærdig omstilling i den europæiske grønne pagt er en blanding af vejlednings-, overvågnings- og finansieringsinstrumenter. I lyset af de høje energi- og leveomkostninger og de voksende uligheder bør EU etablere en mere ambitiøs og robust ramme, herunder bindende foranstaltninger, og behandle de miljømæssige og sociale dimensioner på en komplementær måde fra begyndelsen.

Hvilke konkrete lovgivningsmæssige tiltag vil De som indstillet kommissær for klima, nettonul og ren vækst træffe for at sikre en social og retfærdig omstilling for alle? Hvilke foranstaltninger vil De foreslå som led i en styrket ramme for retfærdig omstilling, og hvordan vil De fremme tilgængeligheden af, adgangen til og prisoverkommeligheden af bæredygtige produkter og tjenester? Hvordan vil De bidrage til skabelsen af bæredygtige kvalitetsjob, anvendelsen af kollektive overenskomster og håndhævelsen af arbejdstagernes ret til information og høring? Og hvordan vil De inddrage arbejdsmarkedets parter i dette arbejde?

Omstillingen kan ikke blive vellykket, hvis den ikke er retfærdig. **I den foregående mandatperiode har vi foreslået vigtige foranstaltninger, der sætter retfærdighed i centrum for den europæiske grønne pagt** med finansiering, der ydes og planlægges navnlig gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten, Den Europæiske Socialfond Plus, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Sociale Klimafond. Rådets henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet gav konkret vejledning til medlemsstaterne om, hvordan de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af omstillingen skal håndteres. Vi har forankret vigtige retfærdighedselementer såsom bekæmpelse af energifattigdom i initiativer såsom direktivet om energieffektivitet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne.

Vi kan gøre mere endnu. Jeg vil med henblik herpå arbejde tæt sammen med den ledende næstformand med ansvar for en ren, retfærdig og konkurrencedygtig omstilling og den ledende næstformand med ansvar for mennesker, færdigheder og parathed for at maksimere anvendelsen af eksisterende instrumenter såsom de nationale energi- og klimaplaner. I forbindelse med revisionen af forordningen om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen vil jeg se på, hvordan håndteringen af udfordringerne og mulighederne for en retfærdig omstilling kan styrkes. Jeg vil arbejde tæt sammen med mine kolleger i kommissærkollegiet for at sikre en retfærdig omstilling for alle og skabe de rette betingelser for, at virksomhederne kan nå vores fælles mål, herunder ved at lette overvågningen og gennemførelsen på stedet og med en analyse af mulige mangler, og finde frem til en fælles, proaktiv vej frem.

Finansiering er afgørende for en rimelig og retfærdig omstilling. Styrkelse af de europæiske virksomheders konkurrenceevne handler også om at skabe arbejdspladser og ruste folk til at håndtere forandringer på vellykket vis. De investeringer, der er nødvendige for en vellykket grøn omstilling, omfatter investeringer til støtte for mennesker og virksomheder i omstillingen. Der bør lægges særlig vægt på at skabe de omskolings- og opkvalificeringsmuligheder, der vil gøre det muligt for dem at udnytte mulighederne og imødegå udfordringerne i forbindelse med omstillingen. Vores første prioritet er at sikre anvendelsen af de midler, der er til rådighed via NextGenerationEU og det nuværende budget. Sammen med mine kolleger vil jeg sikre, at Den Sociale Klimafond fra sin lancering yder støtte til sårbare personer, navnlig dem, der er berørt af energi- eller transportfattigdom. Uden at foregribe drøftelserne om den næste flerårige finansielle ramme støtter jeg formandens tilsagn i de politiske retningslinjer for 2024-2029 om at øge finansieringen til retfærdig omstilling betydeligt i hele det langsigtede budget. Vi vil arbejde sammen om et enklere, mere fokuseret og fleksibelt langsigtet budget, der afspejler de europæiske strategiske prioriteter og vores ambition om at være en investeringskommission.

Med hensyn til det vidtrækkende spørgsmål om **bæredygtige produkter og tjenesteydelser** giver rammen for miljøvenligt design af bæredygtige produkter mulighed for at intensivere det vigtige arbejde med fastsættelse af standarder for energiforbrugende produkter og dermed forhindre salget af produkter, der forårsager uforholdsmæssigt høje energiregninger. Mange eksisterende krav skal ajourføres, da de tilgængelige teknologier hele tiden forbedres — et arbejde, som jeg fuldt ud vil støtte. Med bestemmelser om mulighed for reparation, overordnet funktionalitet og undgåelse af farlige emissioner vil vi beskytte forbrugerne mod unødige omkostninger og yderligere presse ikkebæredygtige og skadelige produkter ud af markedet. Sideløbende hermed vil den ajourførte energi- og bæredygtighedsmærkning med støtte fra EU's fremtidige digitale produktpas gøre det muligt for forbrugerne at vælge produkter, der har det laveste miljøaftryk og medfører de laveste samlede omkostninger at eje. Vi vil også samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre markedsovervågningen og håndhævelsen af kravene til miljøvenligt design og energimærkning og forebygge svig. I lyset af den kommende gennemførelse af direktivet om grønne anprisninger, der i øjeblikket er underlagt den fælles beslutningsprocedure, vil vi arbejde på at foreslå klare regler mod klimagrønvaskning, samtidig med at virksomheder og forbrugere får mulighed for at identificere klimavenlige produkter. For byggevarer og vigtige industriprodukter vil vi levere pålidelige oplysninger om klimaaftrykket, hvilket vil gøre det muligt at skabe førende markeder for den europæiske industri. I forbindelse med spørgsmålet om bæredygtige produkters prisoverkommelighed er det vigtigt at huske på de mest sårbare og sikre, at varer og tjenesteydelser er økonomisk overkommelige. Jeg vil arbejde tæt sammen med de

andre kommissærer, i første omgang med kommissæren med ansvar for energi og boliger, for at fremme økonomisk overkommelige og bæredygtige boliger samt billigere og ren energi. Den Sociale Klimafond spiller en central rolle i denne henseende. Sammen med kommissæren for energi og boliger og den ledende næstformand med ansvar for en ren, retfærdig og konkurrencedygtig omstilling vil vi også se på beskatning og skadelige subsidier til fossile brændstoffer. Vi er nødt til at forbedre de nuværende incitamentter til at bevæge os væk fra fossile brændstoffer og omdirigere de relevante ressourcer til investeringer i dekarbonisering og retfærdig omstilling.

Samtidig med at jeg arbejder på retfærdig omstilling, vil jeg gennemføre det princip, som formanden opstillede i sine politiske retningslinjer om, at **mennesker og deres job altid skal stå centrum for vores sociale markedsøkonomi**, også i takt med at vores industrier og økonomier ændrer sig. Omstillingen til klimaneutralitet vil fortsat skabe yderligere færdighedsbehov, både i nye "rene" sektorer og i omstillingen af eksisterende sektorer. Disse yderligere behov er opstået i en situation med vedvarende mangel på arbejdskraft og færdigheder og voksende behov for udskiftning som følge af en aldrende arbejdsstyrke. Jeg vil samarbejde med den ledende næstformand med ansvar for mennesker, færdigheder og parathed om at gøre EU til en **Union med færdigheder**.

Jeg mener ikke, at der kan ske en retfærdig omstilling, hvis vi ikke lytter til dem, der står over for de største udfordringer. Jeg vil **samarbejde med arbejdsmarkedets parter** og drøfte, hvordan vi kan overvinde vigtige hindringer for omstillingen og skabe job af høj kvalitet. Jeg vil navnlig bidrage til arbejdet med **køreplanen for kvalitetsjob**, som vil blive udviklet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Hvor det er relevant, vil jeg også støtte mine kolleger i at sikre, at de eksisterende EU-rettigheder inden for information og høring af arbejdstagere anvendes og håndhæves for at bidrage til en social og retfærdig omstilling. Desuden vil Kommissionen fortsat yde finansiel støtte til arbejdsmarkedsparternes projekter for at sikre, at disse rettigheder håndhæves i praksis i forbindelse med ændringer som følge af omstillingen.

Endelig er vi nødt til at styre **klimarisici** for at beskytte og forbedre levestandarden, bekæmpe ulighed og beskytte mennesker. På grundlag af meddelelsen fra 2024 om styring af klimarisici vil jeg arbejde på at styrke retfærdig modstandsdygtighed gennem den kommende europæiske klimatilpasningsplan. I samarbejde med andre kommissærer vil jeg se på potentialet for værktøjer på EU-plan, der kan hjælpe beslutningstagerne med at indarbejde oplysninger om klimarisici i deres demokratiske processer samt udforme retfærdige politikker for modstandsdygtighed og socialt retfærdige klimatilpasningspolitikker.

Spørgsmål fra Transport- og Turismeudvalget

13. Kommissionsformand Ursula von der Leyen pålagde den kommende kommissær med ansvar for klima, nettonul og ren vækst at støtte gennemførelsen af den eksisterende klimaloggivning for 2030, herunder kommende revisioner, samt sikre tilstrækkelige investeringer i europæisk nettonulinfrastruktur. Hvordan agter De at bidrage til en korrekt og rettidig gennemførelse af den transportrelaterede lovgivning og samtidig sikre lige vilkår for europæiske transportvirksomheder, den europæiske transportsektors konkurrenceevne og attraktive job af høj kvalitet i Europa? Hvad vil Deres strategi og tidsplan være for at sikre tilstrækkelige investeringer, herunder i nettonultechnologier, brændstoffer, opladnings- og optankningsinfrastruktur til dekarbonisering af transportsektoren?

Transport er rygraden i Europas økonomi og en katalysator for menneskers mobilitet. Transportsektoren tegner sig for ca. 5 % af EU's BNP og beskæftiger over 10 millioner mennesker. Den fremmer direkte væksten i andre sektorer. Turismen — hvor Europa stadig er verdens største destination — afhænger af konnektivitet for at hjælpe sine 3,5 millioner virksomheder og 20,4 mio. ansatte med at trives.

Men transporten har sin pris for vores samfund og miljøet. **Transport er den eneste større sektor i EU's økonomi, hvor emissionerne stadig er højere end i 1990**, hvilket i vid udstrækning skyldes en betydelig stigning i transportefterspørgslen. Opfyldelsen af EU's mål om, at nettodrivhusgasemissionerne senest i 2030 skal reduceres med mindst 55 %, og målet om klimaneutralitet senest i 2050 kræver ambitiøse politikker og tiltag for at sikre en hurtig og tilstrækkelig reduktion af emissionerne fra alle sektorer, herunder transport. Som det fremgår af konsekvensanalyserne for 2040- og 2050-målene, skal emissionerne i transportsektoren reduceres med 90 % inden 2050 for at opnå klimaneutralitet. Denne omstilling til nulemissionsmobilitet — både for mennesker og varer — giver store muligheder for bedre livskvalitet gennem reduceret forurening og for, at den europæiske industri på tværs af værdikæderne fortsat kan innovere og skabe arbejdspladser af høj kvalitet. Dette er afgørende for at styrke vores industriers konkurrenceevne og hjælpe dem med at stræbe efter førerpositioner på globalt plan, da andre markeder bevæger sig hurtigt i retning af nulemissionsmobilitet. Den grønne omstilling bør gennemføres på en måde, der forbedrer konnektiviteten og prismæssigt overkommelig adgang til bæredygtige transportmuligheder

for alle EU-borgere og ikke bringer dem i fare.

Jeg vil arbejde tæt sammen med kommissæren med ansvar for bæredygtig transport og turisme om at levere resultater på de forskellige områder.

I den forbindelse har EU indført en **omfattende ramme for omstillingen** baseret på princippet om, at forureneren betaler, og det er nu afgørende at fortsætte med gennemførelsen heraf. Med hensyn til vejtransport udstikkes der klare mål med CO₂-emissionsnormerne for køretøjer: et emissionsreduktionsmål på 100 % for nye biler og varevogne samt bybusser, der registreres i EU fra 2035 og fremefter, og et emissionsreduktionsmål på 90 % senest i 2040 for tunge køretøjer. Efterspørgslen efter nulemissionskøretøjer stiger globalt, og det er derfor nødvendigt fortsat at fremme investeringer i teknologier, infrastruktur, færdigheder og udvikling af de nye værdikæder for at styrke EU-industriens konkurrencemæssige stilling i den globale omstilling til nulemissionsmobilitet. I den forbindelse er stabilitet og gennemførelse af CO₂-normerne afgørende, da de giver klar forudsigelighed på lang sigt for gennemførelsen af de nødvendige investeringer i sektoren. Som bebudet i de politiske retningslinjer og bekræftet i min opgavebeskrivelse vil der blive foretaget en målrettet ændring af forordningen som led i den planlagte revision, således at e-brændstoffer kan spille en rolle i den teknologineutrale tilgang. Desuden vil indførelsen af CO₂-prissætning for vejtransport med ETS2 supplere CO₂-normerne (sammen med andre politikker vedrørende bl.a. energieffektivitet og vedvarende energi) med økonomiske incitamenter til investeringer. Vi er klar til at påbegynde overvågningen og rapporteringen af emissioner i januar 2025. Kommissionen yder støtte til medlemsstaterne med henblik på en gnidningsløs indførelse af systemet og sikring af en ensartet gennemførelse i hele EU.

EU har også indført støtteforanstaltninger, herunder forordningen om etablering af infrastruktur for alternative drivmidler og batteriforordningen, som vil sikre udbredelsen af den nødvendige opladningsinfrastruktur til nulemissionskøretøjer i hele Europa og yderligere øge deres tiltrækningskraft for EU's borgere og virksomheder.

For at sikre lige vilkår for EU's industri vil Kommissionen også anvende handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, hvor det er berettiget, som det er tilfældet med antisubsidieforanstaltningerne over for elbiler importeret fra Kina.

Styrkelsen af **CO₂-prissætning for luftfart og indførelsen heraf for søtransport** vil skabe mere lige vilkår for dekarboniserede transportløsninger i disse sektorer, som fortsat er afgørende for disse internationale sektorer. Dette er grunden til, at EU ETS er baseret på ligebehandling på ruter for alle luftfartsselskaber og er flagneutral for søtransport. Internationalt arbejder Kommissionen på at hæve ambitionsniveauet ved at styrke ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA) og tilskynde tredjelande til at deltage. Samtidig indeholder EU ETS sikkerhedsforanstaltninger for vores luftfartsselskabers konkurrenceevne. EU ETS suppleres af andre foranstaltninger, der skal tilskynde til dekarbonisering af luftfarten, navnlig ReFuelEU Aviation-forordningen, alliancen for nulemissionsluftfart og industrialliancen om værdikæden for vedvarende og kulstoffattige brændstoffer.

For så vidt angår **søtransport**, danner FuelEU Maritime-forordningen og udvidelsen af EU ETS til søtransportsektoren rammen for sektorens omstilling til ren energi og rummer betydelige industrielle og konkurrencemæssige muligheder for hele EU's vandvejsværdikæde. Med denne stærke EU-lovramme og de foranstaltninger, der er indført for at imødegå risikoen for omgåelse, har EU's industri gode forudsætninger for at blive førende inden for bæredygtig og digitalt forbedret skibsfart. Kommissionen vil fortsat overvåge de faktorer, der påvirker sektorens konkurrenceevne, samt de fremtidige muligheder og udfordringer i forbindelse med dens energiomstilling. Jeg vil støtte kommissæren med ansvar for bæredygtig transport og turisme i udviklingen af søfartsindustristrategien og vil bidrage til arbejdet med at opnå et omfattende sæt foranstaltninger i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) for at dekarbonisere skibsfarten senest i 2050.

De europæiske transportvirksomheders konkurrenceevne afhænger af, at der er kvalificeret og uddannet personale til rådighed. Jeg vil samarbejde med kommissæren med ansvar for bæredygtig transport og turisme om at afhjælpe den nuværende mangel på arbejdskraft i sektoren og tage fat på de udfordringer, der er forbundet med omskoling og opkvalificering af arbejdsstyrken i forbindelse med alle transportformer. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg arbejde sammen med de nationale myndigheder og relevante interessenter om at intensivere deres bestræbelser på at sikre, at arbejdsstyrken har de nødvendige færdigheder til også at tilpasse sig nye teknologier og innovation. Jeg vil også fortsat støtte arbejdet med de store partnerskaber, som finder sted inden for rammerne af pagten for færdigheder og som vedrører automobilindustrien og skibsbygning og maritim teknologi. Programmer og fonde såsom Den Europæiske Socialfond Plus og genopretnings- og resiliensfaciliteten udgør vigtige muligheder.

Innovationsfonden under EU ETS har spillet en vigtig rolle i dekarboniseringen, samtidig med at

transportsektorens konkurrenceevne er blevet bevaret. For luftfarten blev der indført et yderligere incitament på 20 mio. ETS-emissionskvoter for at fremskynde anvendelsen af bæredygtige flybrændstoffer. For skibsfartssektoren er der stillet 20 mio. ETS-kvoter til rådighed til støtte for investeringer i sektoren frem til 2030. Investeringer i produktionen af bæredygtige alternative brændstoffer, elektriske færges, flådefornyelsestjenester, der skal gøre eksisterende skibe mere energieffektive, eller udbredelsen af vindfremdrivningsløsninger fremstillet i EU er gode eksempler på et stort potentiale for at kombinere effektiv klimaindsats med industrielt lederskab. Ud over Innovationsfonden kan Moderniseringsfonden, der også finansieres af EU ETS-indtægter, finansiere nulemissionsmobilitetsinfrastruktur i 13 lavindkomstmedlemsstater. Medlemsstaterne kan anvende indtægterne fra ETS til at investere i klimaindsatsen i transportsektoren. Nogle medlemsstater anvender allerede en betydelig andel heraf.

Jeg vil støtte vedtagelsen tidligt i mandatperioden af en omfattende **investeringspakt for bæredygtig transport**, der skal opstille en strategisk tilgang til opskalering og prioritering af investeringer i dekarboniseringsløsninger på transportområdet — navnlig for sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne, såsom luftfart og søfart — og sikre adgang til billige, bæredygtige og sikre energiforsyninger. Det er vigtigt at udvikle paneuropæiske instrumenter for at undgå et kludetæppe af nationale instrumenter, der risikerer at forvride det indre marked eller skabe et subsidiekapløb mellem medlemsstaterne.

Endelig kan rene transportformer såsom jernbanetransport udgøre alternativer til mange rejser, både for passagerer og gods, og skal integreres bedre i transportsystemet.

Spørgsmål fra Underudvalget om Skatteanliggender

Skatteramme for EU's finansielle sektor

14. Af Deres opgavebeskrivelse fremgår det, at De "vil finde innovative løsninger med henblik på en sammenhængende skatteramme for EU's finansielle sektor". Hvilke specifikke ændringer af EU's skattepolitik vil De foreslå for at i) opnå sidstnævnte, ii) øge private investeringer og mindske selskabers og enkeltpersoners skatteundgåelse og skatteunddragelse, iii) forenkle skattesystemet for at sikre fjernelse af skattemæssige hindringer for grænseoverskridende investeringer og øge egenkapitalen i virksomhedsfinansiering og dermed fremskynde fuldførelsen af kapitalmarkedsunionen og iv) fortsætte reformen af selskabsbeskatning i EU? Hvordan ser De den rolle, som harmonisering af kapitalbeskatning spiller i forbindelse med udviklingen af opsparings- og investeringsunionen, i overensstemmelse med Letta-rapporten?

Finanssektoren spiller en afgørende rolle i økonomien. Ud over dens væsentlige betydning for jobskabelsen (4,9 mio. arbejdspladser i 2023) og BNP (618 mia. EUR, ca. 4,3 % af EU's BNP i 2022) indsamler den besparelser og omdirigerer dem gennem finansiering og investeringer tilbage til borgerne og virksomhederne. Denne formidlingsrolle er af afgørende betydning, og de finansielle tjenesteydelsers korrekte funktion er vigtig for en modstandsdygtig økonomisk vækst gennem effektiv finansiering af vores økonomier, herunder innovation. Den er derfor en vigtig byggesten i den europæiske konkurrenceevne. Hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg stræbe efter at modernisere skattereglerne for at støtte de centrale funktioner, som finanssystemet udfører i økonomien.

I den foregående Kommissions mandatperiode blev der indført et vigtigt tiltag. FASTER-direktivet (direktivet om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat) vedrørende procedurerne for lempelse af kildeskat blev vedtaget af Rådet. Dette er allerede et meget vigtigt skridt i den rigtige retning og et springbræt for den europæiske opsparings- og investeringsunion som fastsat i de politiske retningslinjer. FASTER vil det gøre det lettere og hurtigere for investorer at få deres tilbagebetalinger af overskydende kildeskat, hvorved dobbeltbeskatning undgås. Det omfatter også solide lempelsesprocedurer til bekæmpelse af skattemisbrug til gavn for investorer, finansielle formidlere og skattemyndigheder. Disse standardiserede procedurer anslås at spare investorerne for omkring 5,17 mia. EUR om året.

Der skal dog mere til. Jeg vil derfor bestræbe mig på at undersøge den nuværende skatteramme grundigt og foreslå reformer, hvor der er behov for dem. Der er gjort en stor indsats på lovgivningssiden for at tackle problemer i forbindelse med overdreven risikotagning i finanssektoren og for at afbøde konsekvenserne af finanskrisen. Fremover vil det være lige så vigtigt at sikre, at de skatteregler, der gælder for finanssektoren, bidrager til at udvikle EU's opsparings- og investeringsunion og forbedre EU's konkurrenceevne.

Skattereglerne for finanssektoren varierer betydeligt inden for Unionen, idet medlemsstaterne anvender en lang række forskellige sektorspecifikke skatter, hvilket skaber kompleksitet og forvriddinger i det indre marked.

Virksomheder, der er aktive i EU's finanssektor, er udsat for et kludetæppe af ikkeharmoniserede sektorskatter, herunder skatter på forsikringspræmier, bankafgifter, særlige lønskatter og afgifter på finansielle transaktioner ud over de skatter, der pålægges hele økonomien, såsom selskabsskat. I EU er mange finansielle tjenesteydelser fritaget for moms. Denne fritagelse, der er obligatorisk i henhold til EU's momsdirektiv, har været gældende i mere end 40 år og er i nogle henseender forældet. Den stigende integration af digitale teknologier i finanssektoren og samfundet som helhed fører til nye tjenester, der ikke eksisterede, da den nuværende skatteramme blev vedtaget. Denne fritagelse beskatter ikke den finansielle sektor for lavt, da momsen er omkostningsneutral for virksomhederne.

Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg i lyset heraf sikre, at overvejelserne om passende regler for beskatning af finanssektoren dækker alle ovennævnte aspekter, herunder moms, og hvorvidt de nationale regler om sektorskatter, der anvendes i alle EU's medlemsstater, hindrer aktiviteter på tværs af grænserne og hæmmer digitaliseringen, konkurrenceevnen og innovationen i det indre marked. Dette er grunden til, at der er iværksat en tilbunds gående undersøgelse af sagen. Da dette kan indebære ændringer af skatter, der i øjeblikket udelukkende reguleres på nationalt plan, vil det kræve omfattende overvejelse med inddragelse af medlemsstaterne og finanssektoren.

I lyset af de vanskeligheder, som nystartede virksomheder og vækstvirksomheder med støtte fra venturekapital eller andre former for vækstkapital står over for med hensyn til at få adgang til finansieringskilder inden for EU, er jeg fast besluttet på at undersøge forskellige muligheder for at tilskynde investorer til at investere i innovative virksomheder eller aktiviteter under hensyntagen til global bedste praksis.

Ethvert nyt initiativ eller forslag vil kræve en grundig høring, inddragelse af alle interessenter og en vurdering af de forskellige muligheder. Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg også samarbejde med andre involverede kommissærer og ledende næstformænd samt med Parlamentet, Rådet og interessenterne.